

VII Asemblea Nacional

Ferrol Decembro 1995

En bloque por GALIZA

PONÉNCIAS ASEMBLEÁRIAS

SAUDA A CARGO DE MANUEL RODRÍGUEZ DOVAL

Responsábel Portavoz Comarcal de Ferrolterra.

Amigas e amigos, delegacións convidadas:

Antes de nada, quero dicer que me sinto tremenda reconfortado ao poder comprobar que, efectivamente, hoxe está a celebrase a VII^a Asemblea Nacional do BNG, xa que ben pensei que, pola cobertura que lle deron a maioria dos meios de comunicación, este acto ficaba pouco menos que suspendido... Como, afortunadamente, a realidade está ben á vista, quero transmitir-vos, en nome das compañeiras e compañeiros que estivemos a traballar arreo nestes días previos á Asemblea Nacional e, sobor de todo, en nome da idea que nos moveu a apresentar á nosa comarca e, mais en concreto, á cidade de Ferrol para este acto, o significado que para nós ten tamén polo feito de contribuir a rachar cunha dinámica de ocultamento da nosa realidade.

Non temos dúvidas de que calquer das nosas comarcas podería ser o lugar idóneo para celebrar este importante acontecemento, pero non é menos certo que a elección de Ferrolterra ten un significado que vai máis aló do meramente simbólico. Por unha banda, amigas e amigos, a celebración desta Asemblea Nacional en Ferrol representa un elo que semella perdido na cadea de construcción do noso país e, fundamentalmente, no papel que a comarca tivo nese proceso. Retomar hoxe e, pasados moitos anos, o importante papel que tiñan xogado as Irmandades da Fala, e mais en concreto, persoas como Xaime Quintanilla, na organización do xérmolo da conciencia nacionalista que hoxe estamos a recoller, non deixa de representar unha ledicia para calquer nacionalista.

Máis importante resulta, se cabe, tendo en conta de que sempre se estivo a manexar a idea (manifestamente falsa, como se pode ver) de que a nosa comarca era unha espécie de punto negro, no conxunto da Nación, non xa por razóns de tipo sócio-económico, senón mesmamente sociolóxico. Dito doutro xeito: que funcionabamos un pouco á marxe da realidade global do país. A vinculación a determinados organismos do Estado semellaba afastar a posibilidade de que tamén nós pudesemos aportar o noso traballo no proxecto de construcción do país e, sen embargo, ollade que vai ser precisamente a celebración deste acto a que vai corroboraralgún xeito o que xa o tempo se tiña encargado de demostrar.

Falaba eu antes dos pioneiros, do importante traballo que na Comarca desenvolveran as Irmandades da Fala e, moi especificamente, persoas como Xaime Quintanilla. Pero hai que falar tamén da importancia que tivo o traballo intelectual, forrador dunha clara conciencia nacionalista, doutras persoas como o profesor Ricardo

Carvalho Calero, de grande contribución para entender procesos que xogaron tamén un grande papel no espertar da conciencia nacionalista, como foi o da normalización lingüística.

E hai que falar, indubidabelmente, de fitos históricos nos que Ferrol e Galiza aparecen estreiramente relacionados, como foron os primeiros pasos na auto-organización da clase obreira e que, dalgún xeito, marcaron a pauta para que hoxe pudera existir esa realidade de auto-organización dos traballadores e traballadoras galegos que é a Confederación Intersindical Galega. Fitos históricos que tiveron que existir tamén persoas como Amador e Daniel que mesmo chegaron a dar a sua vida por construir o que hoxe temos; felizmente, diante de nós.

Non podemos esquecer, finalmente, que tamén o proxecto de organización do nacionalismo, do que hoxe representa o BNG (cando menos na idea, ainda que non na formulación organizativa) comezaba-se a xestar hai agora vinte anos con sangue doutro compaño que hoxe non podemos pasar por alto. Porque estamos nunha comarca onde o BNG tamén é o que é xustamente porque existiron persoas como Moncho Reboiras que marcaron, mesmo dun xeito sacrificado, o comezo dun traballo no que ainda nos queda moito por facer.

Ferroterra, e a cidade de Ferrol especificamente, é un fidel exponente da aplicación de determinado tipo de políticas e, en concreto desa tan cacarexada integración europea, que agora se utiliza como canto de serea, cal se fose a ser a solución dos nosos problemas, cando na práctica resulta todo o contrario. Xa temos dito que nós non temos conciencia fatalista, sabemos que o que hoxe pasa no noso País e, concretamente, na nosa Comarca se debe a decisións políticas, que o proceso de desmantelamento de moitos dos sectores produtivos non responde a casualidade, senón a decisións moi meditadas. Pero quero dicer-vos tamén que, precisamente por iso, tamén o BNG na nosa Comarca, ao igual que no resto do País, está criando estrutura, e hoxe temos unha organización que, tanto socialmente como institucionalmente, está a dar probas evidentes de defensa clara de sectores económicos, como é o caso do naval, resultan de vital importancia para o deseño do noso futuro.

Agardando que saibades entender as dificultades que supuxo a organización desta Asemblea Nacional, mesmamente polo feito de que as carências de carácter xeral transmiten-se tamén á hora de contar con infraestrutura para organizar un acto destas características. Quero, xa para rematar, dar leitura, a algo que me parece que ben pode establecer a conexión entre a anterior Asemblea Nacional e esta, tendo en conta precisamente os feitos importantes que teñen acontecido desde aquela até hoxe. É o parágrafo final do discurso do compaño Xosé Manuel Beiras na clausura da anterior Asemblea Nacional: "(...) Estou persuadido de que nesta nova etapa o BNG vai definitivamente ser a forza política que o povo galego considere xa e demostre eleitoralmente que é a que representa a conciencia deste povo na sua variada composición social, que é a que representa a única garantía de que o auto-governo así chamado sexa o que empeza a ser, efectivamente, exercido por nós mesmos." Que así sexa!

DISCURSO DE APERTURA DE BAUTISTA ÁLVAREZ

Compañeras e compañeros.

Delegacións convidadas.

Amigos e simpatizantes do BNG:

"Caminante no hay camino, se hace camino al andar". Vaian por diante os versos de Machado, non porque a lira galega careza de acordes que pór na obertura ao discurso nacionalista. Tomade a cita, se queredes, como renuncia expresa a tentación de racismo e xenofobia, ou como recurso fácil dun alarde cultural pouco esixente. Quizais sexa o motivo a orixe dun apelido que a lingua empregada polo poeta español foi incapaz de facer esquecer.

Viñemos facendo camiño desde o acto fundacional de hai trece anos. Se as rivalidades inherentes as preferencias deportivas de cada quen mo permiten, diría eu que antes de chegar a Riazor o "super-Dépor" pasou por ali o "super-Bloque". E nunca a hipérbole, que hoxe se está a converter en causa degradante da linguaxe coloquial, tivo maior léxitimidade que nunha organización xurdida para superar as diferenzas ideolóxicas das distintas familias nacionalistas e auná-las no proxecto comun da alternativa frontista. Non foi dodata a culminación dun proceso que precisaba vencer reticencias e receos, e mesmo esvair suspicacias de egoísmos partidistas. Os atrancos, as deserções individuais ou colectivas, a hostilidade do sistema, a fuxida cara a terra de ninguén do ideoloxismo con vocación grupuscular, algunha que outra trompada eleitoral, non foron quen de frear o ascenso nén toller o esforzo integrador do Bloque Nacionalista Galego. Eis o éxito máis salientábel na apertura desta Asemblea Nacional: ter concluído o BNG o proceso de unificación organizativa de todo o nacionalismo galego. Máis relevante, ao meu ver, que o explodir eleitoral conseguido no 93, que o reforzo que para o noso traballo institucional supuxeron os resultados da primavera pasada.

Parabens, xa que logo, para os colectivos e militantes que desde 1982 mantiveron a firmeza do proxecto. E de xustiza recoñecer a sua lealdade e perseveráncia. Saúdos patrióticos aos que posteriormente se incorporaron, quer, como o PNG, que viñeron á Frente despois de traballar a prol do país en solitario, quer como Esquerda Nacionalista, xurdida no seo da mesma para dar maior eficacia ao labor dun sector da militancia sen adscrición partidaria. Benvida fraternal a Inzar e Unidade Galega, que por primeira vez comparten os debates congresuais desta VII Asemblea, e que poñen o ramo na obra rematada. Ainda a risco de atizar ciumes, mención especial merecen os

afiliados independentes, non só polo aporte cuantitativo ao conxunto do BNG, non só por ténlo dotado de cadros políticos que apontan a sua estrutura organizativa, senón tamén porque sen a contribución xenerosa e ponderada que eles representan ficaría coxo o proxecto unitario do nacionalismo galego excluíndo a quen ten a Galiza por única bandeira.

Todos eles, todos nós, eriximos a unidade no alicerce ideolóxico que a debe sustentar. Mal se pode entender nacionalismo sen nación a que servir, liberación nacional sen nación escravizada, autodeterminación sen soberania, soberania sen auto-organización, povo sen idioma, poder político en quen tendo por natura a facultade delegante o recebe por delegación do usurpador. O degocio de comprimir conceitos quizais me levase a converter en traba-línguas o que tiña que ser clareza expositiva de principios. Chamemoslle as cousas polo nome. O BNG que hoxe gurgulla vizoso receive intactos os fundamentos programáticos da Asemblea fundacional, que non son outros que os que sentan as bases dun nacionalismo operativo e coerente. Galiza nación, economicamente explodiada através dos mecanismos proprios do sistema colonial. Non hai saída que non sexa a resisténcia ou a capitulación sumisa, nem outra alternativa que poda suplir o direito de autodeterminación. Aceitar estruturas que reforzan e manteñen a nosa dependéncia é tanto como xular o imperialismo como arqueología do pasado, extirpado xa dunhas relacions internacionais que fluen harmónicas e solidárias por canles de pacífica concorréncia. Veña de Washington, Mastrique, Londres ou Bruxelas, segue a matar indíxenas, a piratear os mares, a converter labregos en parados. Piratea, si, sen ollo de felpa, sen pata de buxo e garfo de aceiro, piratea inclusive aducindo razóns ecoloxistas cando sacrifica mariñeiros galegos por salvar especies peláxicas en perigo de extinción. Terán estes que adulterar os versos do poeta para entrar na cova sen infámia, arrulando o sono do alén ao son do epitafio: "Que importa quien maten, se salvamos a semente do fletan!".

Triste sarcasmo, que foxe da miña pretensión de darlle a este acto de aperture poucas consesiós a ironía. Non debe ela furtar a necesaria atención a principios para nós irrenunciábeis, e quizais estereotipos resesos para quen tenta quebrar a formada linguaxe para valeirar a vixilancia dos contidos. Se algo lles sobra tamén aos nosos adversarios son consellos. Digo isto, talvez inducido pola dúvida, seguramente infundada, de que a urxencia por chegarmos nos poda levar por atallos nos que corremos o risco de perder-nos. O "proxecto comun", que calou fondo na militancia nacionalista, fará-se realidade cando a maioria social obxectivamente representada nun programa de liberación nacional, anti-imperialista e anti-colonial, sexa capaz de assumir activamente a defensa destes postulados estratéxicos. Nesta tarefa viñemos traballando, e por esta via debemos de seguir. Podería o BNG entrar de cheo na trama institucional, converter en reliquia a presenza no país de partidos españoles, hexemonizar o control dos resortes do poder. Poderemos facer do hino de Pondal un canto de vitória, e deixar o rudo encono para os féridos e duros resentidos. O éxito político ficaría en derrota estrepitosa se Galiza continua escoando-se na marxinación, na dependéncia e na agonía económica; se a língua do povo e dos poetas, se a cultura na que amaron, escarneceron e falaron centos de xeracións, van ter o mesmo destino que a lira de Homero e de Virxilio: ser diploma e trofeu nas vitrinas de esgrívios eruditos.

Manter a fidelidade significa garantir a consecución dos obxectivos. Non é fácil. Conducir a nau no bravio da procela ten ás veces menos riscos que deixar-se hinotizar pola melodia das sereas. Sempre estivemos abertos a inovación que nos leva ao agrandamento da nosa base social, a correxir errores, a procurar novos accesos de penetración. E non sería tan desatinada e repulsiva unha táctica que nos deparou medres eleitorais e crecentes adesións. Que rivalizou con éxito fronte a alternativas ben recebidas pola "xente guapa". Nunca nas horas baixas que nos tiñan ao bordo do reduto testemuñal se escoitaron tantas chamadas á renovación e trocos de filosofía política. Cando non existen xa contrapontos que sirvan para pór o BNG como cruz da moeda nacionalista, a hostilidade externa esfórzase agora en meté-lo nunha dialéctica que, de cair nela, frustrarian as optimistas expectativas da nosa organización. Inexperto é o adestrador que fai relevo de tácticas cando a equipa ten ao adversario contra as cordas. Pero temos dentro a cordura suficiente para escudir tentacións de suicidio. Os que vivimos a xestación da Frente e os que a ela nos incorporamos no camiño para facer máis efectivo o noso compromiso con Galiza, á marxe dos perfis ideolóxicos que nos identifican, todos sabemos, que non pode ser educador de patriotas, quen sempre tivo en ristre a belixeráncia co país. Claro que hai que renovar-se. Que deixen eles -os da rosa e da gueivota calaceira- o entreguismo radical a quen lles paga con migallas de poder e sumisión. Que promovan a catar-se que faga aflorar executivas más homologábeis ideoloxicamente coas que noutras nacionalidades se nutren da mesma base social. O BNG abrirá entón as suas portas, franquedas desde hai moito para receber a familia nacionalista, non para por elas se escape a calor do fogar de Breogán.

Un fogar de Breogán no que non haberá liberdade encanto non poda dispor do seu destino, mentres non sexa fogar dun povo soberano. Sería utópico e fraudulento, non obstante, calquer proxecto liberador que non contemplase a superación de todas as formas de opresión da sociedade. En primeiro lugar, as contradicións de clase, pero tamén a marxinación por razón de sexo, de razas ou de idades. A maioria son inherentes ao próprio sistema, insuperábeis no marco dun modelo que mantén a discriminación para poder reproducir-se. Todas elas, moduladas pola ideoloxía dominante. Visto é que o combate ao racismo e xenofobia non deixa de ser para nós unha simples declaración de boas intencións. Non é práctica usual dos povos sometidos. Non baixamos a África á procura de escravos para os nosos latifúndios. Somos éxodo e diáspora, e, se algun "Panchito" chegou á nosa Terra por azar, axiña asimilou o triste destino de emigrante. Aliás, as afrontas recibidas, más que pola cor da pel que nos envolve escarneceron-lles polo ton da língua que falamos.

Especial relevo ten a reivindicación dos direitos da muller, xa incorporada nas resolucións de assembleas anteriores. Nunca será moito o que se faga a prol da loita feminista, sobre todo nun país no que o protagonismo asumido pola muller na sociedade tradicional non se traduciu na modificación do status que lle reserva a estrutura patriarcal. Ela –a viúva de vivos nos versos de Rosalia– ademais de procrear termou da casa e da leira, suplindo o oco dos maridos ausentes na emigración de ultramar. Foi pranto e loito prematuro de mariñeiros sen retorno. Foi prexio literario na poeta do Sar, na Pardo Bazán, en Sofía Casanova e Concepción Arenal. E foi tamén rebeldía na loita anti-fascista de Enriqueta Carballera. Nada teñen a ver todas elas coa dama empoleirada de saraos, agarimada por alfaias e por sedas. Diluir, emporén, as contra-

dicións de clase nos vínculos de sexo, emparentar a Duquesa de Alba coa moza proletaria, podería ser a fórmula malévolas empregada polo sistema para garantir a pervivencia dun modelo social de condensas e mucamas.

Somos galegas e gallegos, nados na mesma terra, fillos da mesma língua, embarcados na mesma nau. Ningún debe usurpar hexemonias e previléxios a quien comparte con nós a mesma bravura no combate. Pero sería quizais decepcionante que o debate fundamental desta asemblea decorrese por vieiros que opacaseen a crueza dos problemas polos que Galiza se mobilizou masivamente no presente ano. Que o grande ausente fose o paro, a reconversión da industria e do comércio, a defensa do idioma e da cultura nacionais. Que non houbese unha lembranza para o agro, xa coa cabeza metida na carapucha moura que disimula o derradeira estertor do enfórcado. Que nos esquecésemos dos mariñeiros afectados pola renegociación do tratado con Marrocos. Ecoloxía, militarismo, feminismo, intolerancia e xenofobia, teñen que xulgar-se á luz dos referentes políticos do nacionalismo galego, interpretados, se queredes, coa axuda dos aportes teóricos das grandes correntes de pensamento actuais, pero que nunca deberá ignorar a Castelao, a Alexandre Bóveda, aos Irmandiños, aos fusilamentos de Carral, nem sequer a un Pardo de Cela, decapitado para saciar a vinganza de Castela e non para manumitar vasallos en Galiza.

Ben sei que restaurar a lembranza de figura sobre as que a historia dos vencedores puxo louzas de silencio e de ignonímia pode reabrir a ferida do conflito. Conflito: palabra ritual do exorcismo utilizado para esconxurare o perigo dos movementos de liberación dos oprimidos. Conflituoso referendo do Quebec. Conflituosa guerra dos Balcáns. Conflituosas, inclusive, as atemperadas voces de Arzallus e Pujol, domesticadas na ortodoxía do sistema. Un Espartaco que atizou conflitos axitando a rebeldía dos escravos. Un Lutero King tiroteado por arbolar bandeiras de liberdade para o negro, aquel negro que o autor de Poeta en Nova York -García Lorca- retratará limpiando cuspideiras do amo branco. Loábel e abnegada misión pacificadora de conflitos do fusil americano, espancando patriotas revoltosos na selva do Vietnam. Heróico desembarco de marines en Granada, que arrincaron a vida confrontando-se con armas automáticas a un fato de revolucionarios defendidos con duas valixas repletas de navallas. E, ainda hai pouco, a xesta memorábel da xendarmaria yanke no Irak. O conflito, compañeiros, é a toma de conciencia da inxustiza, a a toma de conciencia significa a conquista da razón. Haberá conflitos na voz da muller que demanda a lexitima igualdade de direitos, do preto que reclama a dignidade dunha pel, do obreiro en loita por un posto de traballo, do povo que exixe pacificamente organizar-se e governar-se. Non fomos nós quen fixemos ensaios nucleares no Pacífico, seguros como estamos de abater coa forza da razón a quen non ten máis razón que a forza do arsenal.

Entre as aportacións que venén a debate desta Asemblea Nacional hai unha emenda susestiva, que da pé á reflexión que eu tomo a liberdade de facer. É aquela que reclama para Galiza unha imaxe consoante coa que lle corresponde a unha nación antiga, cun soberaneiro aporte cultural a humanidade. Xa Castelao nos dixerá que a persigüizón do noso idioma encerra máis vileza que un atentado dirixido ao Pórtico da Glória. Vou máis aló na miña apreciación. Non se precisa unha estirpe carimbada con pasados avoengos para ser acreedor de direitos extensivos a todos os humanos. For a nosa unha nación que finca as raíces no medievo, ou xurdida nos sol-

pores da época moderna; for a nosa unha cultura derramada através de Portugal en catro continentes, ou desprovista de fecunda floración nos cantores, ningúen nos pode negar o deber de traballarmos para impedir a destrución da sua identidade; ningúen nos pode negar o direito a sermos soberanos. Cal sería a reacción de vermos agretar-se o arco de Traxano, de vir-se abajo o Partenón, de arrasar a acrópole de Atenas para construir uns grandes almacens? Non se mobiliza inclusive a opinión para salvar redutos ecolóxicos ameazados polo deseño de novas infraestruturas? É Galiza, é unha nación, algo máis importante que unha valiosa peza de museu, pois detrás dela hai un povo que ten, cando menos, o direito de reclamar para si a mesma atención dispensada ás especies protexidas. Mais, os dilectantes políticos, versados eruditos, capaces de atopar un novo segredo na pincelada que Leonardo ocultou no corpo da Gioconda, seguen a cismar que o nacionalismo é fonte de conflitos, e toleran impasibles o arrase dun país.

Non hai moito que compañeiros de militancia tiveron a deferéncia de convidarme a falar sobre a actualidade do nacionalismo. Vou repetir agora os mesmos criterios que aducin daquela. Quizais teña ao meu ver menos valor a actualidade dunha corrente ideolóxica que a sua virtualidade para dar saída a problemas irresolúbeis en modelos alternativos. Non agardastes moitos de vós a que o nacionalismo enchese de fervor patriótico a Praza da Quintana para recoller o legado dos precursores e manté-lo acero na noite do franquismo. Actuais poden ser fenómenos tan a la page como a "rota do bacallau", os "reality shows", o señor Roldán, a podre que infecta o tecido do sistema. Son igualmente necesarios? Mesmo así, algunha actualidade debe de haber nun movemento que medra nas urnas, e que obriga a disfarzar-se de "galego coma ti" a quen ten a "España como único importante". Non é este o aliciente que nos congrega nesta Asemblea Nacional, que nos levou a integrar-nos nunha militancia sen outra recompensa que a de servir os intereses dun povo e dunha clase. Fixemo-lo, porque non queremos para nós o mesmo destino que tiveron os indíxenas do Novo Continente, nem queremos unha Galiza convertida en simple referencia xeográfica. Facemo-lo, más que nada, por ser imperativo necesario para sacar a nosa economía da perifería do sistema. Mentre haxa dependencia haberá conflito do fletán, ou da sardiña, ou da pescada. Haberá reconversión na industria. Seguirá o fluxo de excedentes e recursos financeiros. Saben-no os labregos, obrigados a trocar a aixada polo paro; os obreiros, con rendas salariais un quince por cento inferiores ás médias do Estado; os pequenos empresarios, a bater o remo da gamela que resista o embate das transnacionais. Como vedes, nada máis lonxe do romanticismo que un movemento alcuñado antes de "rumoso" e agora de radical. O nacionalismo é causa de comer. Forzosamente será radical, se con tal conceito se define a necesidade de ruptura co sistema, pois ningun existe que sexa capaz de integrar na sua esencia a negación da mesma. Ou Roma ou Cartago. César ou Numánzia. Pretores ou escravos. Servos do império ou líderes do povo. Petrónio tivo que asinar co suicidio o testamento de repúdio á tirania de Nerón, nun arrouto que seria de grandeza e non de hipocresia se non fose ditado polo bramir das masas na entrada do Capitólio.

Convén rematar, pero non sen antes facer a derradeira reflexión. Ainda que os obxectivos a bater podan estar alén do ciclo vital dos que levamos queimado boa parte da nosa vida en construir unha Galiza soberana, constitue para nós unha satisfacción comprobar que non fixemos etapas de valeiro, e que a bandeira que nos deu acobillo

conta cada dia con máis seguidores. Orgullece-nos, sobretodo, a xenerosidade dunha militáncia que se integrrou no proxecto nacionalista, non á procura de prebendas políticas, senón como forma de facer máis rendíbel o sincero compromiso co país. Só así foi posíbel manter-nos a frote e vencer a hostilidade do sistema. Só así lograremos o éxito futuro, se o BNG segue a cimentar-se en militantes con vocación de tropa e non de xenerais, se non esquece que as estrelas se gañan no combate e non nas académicas militares. Que esta Séptima Asemblea Nacional sirva, máis que para facer o balanzo dos logros acadados, para asegurar o camiño que nos vai conducir a vitória final.

Viva o Bloque Nacionalista Galego!

Viva Galiza ceibe e popular!

Ferrol, 16 de Decembro de 1995.

REGULAMENTO DA VII ASEMBLEA NACIONAL

ARTIGO 1.

Teñen direito a asistir á Asemblea Nacional todos os militantes que estexan dados de alta no BNG antes da data de convocatória da Asemblea e co pago das cotas ao dia. Dará-se de prazo até o 31 de Outubro para que os afiliados e afiliadas actualicen as cotas. Antes do 10 de Novembro as asembleas deben remitir aos órganos do BNG o censo de afiliados e afiliadas con direito á voto na Asemblea, fixando-se de prazo até o 30 de Novembro para a subsanación dos errores que se detecten e á elaboración do censo nacional definitivo. Os listados deben incluir tamén os membros de Galiza Nova na comarca. No mes de Outubro duplicará-se a cota de afiliación do BNG para contribuir aos gastos da Asemblea Nacional, debendo as asembleas comarcais abonar á Caixa nacional a cantidade de 500 ptas. por militante por este conceito, estando eximidos do pago desta cota os militantes de Galiza Nova.

ARTIGO 2.

Como observadores, sen voz nem voto, poderán asistir á Asemblea Nacional os simpatizantes convidados polo Consello Nacional ou polos Consellos Comarcais do BNG.

ARTIGO 3.

O Consello Nacional fixará os temas a debater, para cada un deles nomeará unha comisión.

ARTIGO 4.

As Comisións apresentarán ao Consello Nacional os textos aprobados pola maioria dos seus membros. Nos casos nos que haxa discrepancia, constarán igualmente os votos particulares dos membros do C.N. que forman parte da Comisión.

ARTIGO 5.

O Consello Nacional aprobará o texto definitivo das ponencias, enviando-as as Asembleas Comarcais para a sua discusión. Estas ponencias irán acompañadas dos votos particulares, sempre que os interesados, membros do C.N. manifesten a vontade de manté-los.

ARTIGO 6.

As Asembleas Comarcais debaterán as ponencias e os votos particulares, podendo formular emendas parciais ou á totalidade. Para que unha emenda pase a debate á A.N. precisa unha votación favorábel dun mínimo do vinte por cento dos

votos emitidos na A.C. correspondente. Os votos particulares pasarán directamente á A.N. As emendas que sexan aprobadas nalgunha comarca distribuirán-se ao conxunto da organización co tempo suficiente para poder ser estudiadas.

ARTIGO 7.

A A.N. estará formada polo pleno e por cinco comisíons. Presidirá o Pleno o Consello Nacional. O Consello Nacional designará dous secretarios que levanten acta da Asemblea Nacional, recollan as emendas, as ponéncias definitivas e conclusíons no prazo máximo dun mes para a sua distribución a toda a militáncia.

ARTIGO 8.

Son membros da primeira comisión os afiliados que teñan tarxeta acabada en 1 ou en 2. Da segunda os que teñen tarxeta acabada en 3 ou en 4. Da terceira as acabadas en 5 ou en 6. En 7 ou en 8 da cuarta, e en 9 ou 0 da quinta.

ARTIGO 9.

A Mesa que preside cada comisión está composta por tres persoas. Unha delas, que actuará de moderadora, será designada polo Consello Nacional. As duas restantes elexerán-se na propia comisión entre os seus membros. Corresponde-lle á Mesa moderar os debates e levantar acta das resolucións.

ARTIGO 10.

O C.N. designará ás persoas encarregadas de defender as ponéncias tanto no pleno como nas diferentes comisíons.

ARTIGO 11.

Os emendantes designarán un portavoz para defender as emendas no pleno e nas diferentes comisíons. En ausencia deste, se nengun membro asume a sua defensa, a emenda entenderá-se decaída.

ARTIGO 12.

No debate de cada emenda haberá un turno a prol e outro en contra, seguidos, se fora necesario, de cada un turno de réplica.

ARTIGO 13.

Ponentes e emendantes poderán chegar a emendas transacionais. Neste caso submeterán-se as duas a votación, primeiro a orixinal e en segundo lugar a transaccional, sempre que alguén queira manter o texto orixinal.

ARTIGO 14.

Se unha emenda é aprobada, o seu texto substituirá ao correspondente da ponéncia. Se todas son rexeitadas, entenderá-se aprobado o texto orixinal da mesma.

ARTIGO 15.

Cada ponéncia submeterá-se á decisión final do Pleno, que a aprobará ou rexeitará no seu conxunto, nunha soa votación.

ARTIGO 16.

O pleno aprobará as propostas que acadan maioria simples, ou sexa, que teñan máis votos a favor que en contra.

ARTIGO 17.

Para que unha emenda ou voto particular poda pasar a debate no Pleno é preciso que acadase unha votación favorábel dun mínimo do 30 por cento dos asistentes con dereito a voto nalgúnha das cinco comisións das que se compón a A.N.

ARTIGO 18.

A A.N. elexerá 25 membros para formar parte do C.N., aos que se sumarán no seu dia os representantes designados polas Asembleas Comarcais e polos colectivos que conforman o BNG, segundo o estatutariamente establecido.

ARTIGO 19.

A elección fará-se por listas pechadas. Serán consideradas válidas todas as candidaturas que inclúan, como mínimo, tantos candidatos e candidatas como postos a cobrir e que sexan apresentadas á Mesa da A.N. coa aceitación do interesado antes das 10 h. do derradeiro día da Asemblea. A Mesa dará a coñecer as diferentes listas no curso desta sesión.

ARTIGO 20.

En caso de existir máis de unha candidatura a votación será secreta e os postos distribuiránse polo procedimento proporcional directo. Se só existise unha, a votación faría-se a man alzada, quedando proclamada se obtén máis votos a prol que en contra.

ARTIGO 21.

Cando cause baixa un membro do C.N. elixido pola Asemblea Nacional o seu posto cobrirá-se co seguinte da lista correspondente.

PONÉNCIA POLÍTICA

1. A SITUACIÓN INTERNACIONAL: O MUNDO, EUROPA, O ESTADO ESPAÑOL.

1.1.- ANÁLISE MUNDIAL.

O contexto internacional mundial está ameazado por unha pantasma secularmente viva; pero hoxendía actualizada pola explotación feroz do capital transnacional financeiro, único amo a quen o imperialismo serve. Esta pantasma é a fame que asola ás duas terceiras partes da humanidade e que divide aos países en ricos e pobres. Polo tanto, as análises que o BNG ten feitas en numerosos documentos poñen de manifesto de novo que a principal contradición mundial está no antagonismo centro-perifaría e que o modelo capitalista actual, esgotador dos recursos naturais non renovábeis dunha parte do planeta, ameaza, coa desaparición humana e física, en varios continentes.

Á cabeza desta nova orde mundial están os Estados Unidos, apoiados polos países europeus da UE e Xapón -aliados seus- que impoñen de novo a fame através das armas e que son incapaces de respeitar as decisións tomadas polos organismos internacionais que eles propios criaron (ONU, UNESCO, FAO, etc). Os dous exemplos más evidentes estarian nas resolucións que a ONU tomou. Primeiro, a respecto do povo saharauí que vive exiliado no deserto en campos de refuxiados, apesar de que o seu territorio debe devolverse-lles para que podan viver nel, pero, sen embargo, nen os cascos azuis nem nengun país lle obriga a Marrocos a cumplir as resolucións a respecto do recoñecemento do direito á autodeterminación e de soberania territorial do Sáhara. Segundo, o bloqueo USA leva intentando aniquilar pola fame ao povo cubano apesar de que a condena e o levantamento deste bloqueo foi decretado pola ONU hai xa tempo. Os EE.UU. fan ouvidos xordos a esta decisión.

As organizacións internacionais de tipo diplomático e pacífico acadan actualmente o seu nivel maior de des prestixio e incapacidade e, polo tanto, a pérdida do seu recoñecemento a nível mundial impide a aplicación de calquer das suas resolucións. Polo tanto, a ameaza das armas como única linguaxe é a voz única que coñece aquela parte do planeta -na que viven as duas terceiras partes da humanidade- onde a explotación do capitalismo é a máis feroz, recorriendo incluso á aniquilización de povos enterios coa coartada de "enfrontamentos étnicos".

Precisamente ante o fracaso destes organismos internacionais teñen medrado nos últimos anos organizacións que pretenden contribuir a unha redistribución da riqueza. Pero non se pode esquecer o cerne político que provoca esta situación: a contradición centro-perifaría, causa, ao noso entender, da enorme desigualdade económica e social que acentúa problemas moi graves de xenofobia, racismo, persecución das povoacións imigrantes, etc....

Como feitos positivos temos que considerar a consolidación de procesos de autodeterminación nacional que se teñen dado, como son Lituania, República Checa, Eslováquia, Eslovénia e outros países da Europa Central e Oriental; así como os actuais procesos de negociación política en Irlanda ou o debate e referendo no Quebec.

O BNG constata que a situación actual do mundo só poderá mudar-se se as relacións internacionais se basean no respeito á soberanía dos povos, nas relacións comerciais de intercambio en pé de igualdade; se se organiza unha redistribución da riqueza por países baseada en modelos económicos autocentradou e tamén unha redistribución da riqueza entre persoas baseada en modelos económicos e sociais más xustos; se se respecta o meio natural; se, ademais, estas relacións defenden a igualdade na diferenza e recoñecen e pratican os direitos da muller. Só así se poderá rematar coa desigualdade e o imperialismo no mundo. Estas novas relacións internacionais deberán ter como documento básico a Declaración Universal dos Dereitos Colectivos dos Povos, aprobada pola CONSEU en Maio de 1990 e recoñecida a nivel internacional pola ONU.

1.2.- ANÁLISE DA SITUACIÓN EUROPEA.

Parece claro que a integración da Galiza nunha estrutura supraestatal pola adhesión do Estado Español á UE, supuxo e está a supor a desintegración da nosa feble estrutura produtiva e a destrucción dos incipientes centros de decisión autóctonos cunha intensidade a duras penas imaxinábel hai tan só dez ou quince anos.

Cando, daquela, os nacionalistas anunciabamos estes procesos, hoxe tan evidentes, eramos tachados de tolos, esaxerados, mesmo visionarios, etc...

Cando sostíñamos que o proceso de destrucción da economía galega non era fruto do azar, dun malfado ou dunha concxuntura especialmente difícil dun sector concreto, senón dunha planificación rigorosa, dun deseño dunha nova orde mundial, dunha división internacional do traballo, na que Galiza ia ser unha das vítimas dos planos do capital transnacional para os anos vindeiros, había quen coidaba, había quen escrebia e procuraba criar opinión desde diversos meios, de que o nacionalismo galego tiña unha visión paranóica, negativa, absurda, contra o curso da historia cara a un mundo de progreso, cara a unha sociedade "moderna".

Hoxe, co noso agro sumido nunha crise de arrepio, cos nosos barcos sen caladoiros e a frota convertida en chatarra, cunha construcción naval agónica, o pequeno e mediano comercio sendo progresivamente substituído polas redes comerciais das empresas transnacionais, etc... ninguén duvida de que este camiño non leva máis que á aniquilación de Galiza como tal.

Porque, se para as clases populares a Europa deseñada no Tratado de Maästrict supón o paro, a indixéncia, o desterro no próprio país; para os sectores burgueses e empresariais -que teñen o espazo autóctono dos seus intereses e capitais dentro dos líndes da economía galega- supón a sua aniquilación ou no menos mao dos casos, o seu enfeudamento.

As análises do BNG a respeito do Tratado de Maastricht confirman-se hoxe, pois mesmo os seus redactores recoñecen que é necesaria a sua modificación xa que praticamente nengun dos países comunitários cobre os obxectivos para poder desenvolver o Tratado.

Mais os problemas actuais europeus non se reducen ao denominado marco comunitario. A Europa dos Urais e a Balcánica están ameazadas tamén polo reparto de zonas de influéncia das grandes potencias comunitarias e por Rússia e moi especialmente pola expansión económica de Alemaña cara ao Leste, alentando guerras que o único que fai é alimentar os grandes intereses económicos da industria armamentística.

O dramático conflito da ex-Iugoslávia, manipulado política e informativamente polas grandes potencias, serve de exemplo da actuación destas, más atentas a imponer os seus intereses que en acadar unha solución xusta.

Asemade utilizou-se o conflito de forma manipuladora, como arma propagandística contra o nacionalismo.

Pero, desde o BNG constatou-se xa en numerosos foros que non só é posibel senón tamén necesario a construción dunha Europa diferente. Na CONSEU (1990), no Foro de Copenhague (1993) e no Foro de Lisboa (1994) foron várías as forzas políticas europeas que coincidiron na necesidade de construcción dunha Europa ben distinta. Unha Europa onde desaparezan as estruturas militares, onde os povos e o direito de autodeterminación sexan o alicerce da nova construcción, unha Europa participativa, plenamente democrática, baseada na integración e non na exclusión, como conxunto e suma das identidades nacionais e do respeito á pluralidade económica, cultural e lingüística dotada de mecanismos e garantias de participación política, baseada na paz, na defensa do medio e no direito ao traballo, que comece nos Urais e remate no Finisterre. Este é o reto que o BNG asume nos dous vindeiros anos: como conseguir esas voces que, no marco do Parlamento europeu son tan necesarias para defender non só o modelo da nova Europa, senón, sobretodo, os dereitos de Galiza como nación.

O BNG reitera a sua oposición á Unión Europea, hexemonizada polo gran capital transnacional e reclama de novo a renegociación do Tratado de Adesión, coa participación de Galiza na defensa dos seus intereses. Asemade, o BNG compromete-se a impulsar a crialón dunha plataforma de traballo con forzas políticas europeas coincidentes na construcción dunha Europa dos povos e de progreso social.

Dentros das relacións internacionais establecidas polo BNG priorizará-se, continuando coa liña de traballo xa comezada, o achegamento ao país irmán e veciño, Portugal, realizando planos de traballo conxuntos en transportes, economía, intercambios culturais, etc. Esta relación prioritaria non é somente necesaria pola historia comun de Galiza-Portugal, senón tamén porque dentro do espazo europeu deseñado hoxen-dia, o espazo atlántico queda completamente abandonado.

1.3.- ANÁLISE DA SITUACIÓN NO ESTADO ESPAÑOL.

Nas vísperas dunha nova convocatória de Eleccións Xerais para o Parlamento do Estado, a constatación máis relevante e evidente -e tamén máis dramática- que cumple facer desde o nacionalismo galego é a inexistencia e o silencio de Galiza no marco

da política estatal. A nación galega é a grande ausente. Polo tanto, o BNG ten que afrontar un novo reto: asumir a voz e a representación dos cáseque tres millóns de habitantes que Galiza ten hoxe.

Mais, en que contexto cumpre abordar esta representación? Nun contexto onde grande parte das competéncias do Estado (no campo económico e financeiro) están transferidas e asumidas pola Unión Europea e, polo tanto, pola política de Maastricht. Nun contexto caracterizado polo proceso de descomposición política onde o sistema autonómico está completamente esgotado; onde se pone de manifesto tamén o carácter represivo e anti-democrático dos aparellos ao servizo de mantimento da unidade do Estado, moi especialmente a policía, a garda civil, o exército e o aparello de xustiza. Nun contexto, en definitiva, onde se constata que as análises feitas polo nacionalismo galego no momento da denominada "reforma política" (anos 1978-79) están de plena actualidade. Xa naquel momento se afirmaba que coa reforma política, a Constitución de 1978 e o subseguiente referendo, a base social do fascismo franquista e os seus escribas e pontífices gañaron a sobrevivéncia política fronte ao conxunto das camadas populares do Estado Español e á conciencia social que apostaba por un proceso constituinte aberto e disipador dos fedores de tanto cadáver político por enterrar de vez ... A democracia e o poder formal nela nacen así secuestrados. Seguen secuestrados ainda.

Cumpré-lle pois ao BNG na actual convivencia política -como forza que é nacionalista e progresista- traballar a prol da consecución da reforma do modelo de estado, facendo que neste o direito do exercicio de autodeterminación para as nacións se poda exercer e, asemade, democratizar o modelo social, político e económico; e todo isto nun contexto onde a involución, tanto do modelo económico-social como da cuestión nacional son unha ameaza cada vez maior, pois a actual situación política que están a viver altas institucións do Estado que se presentan como casos de escandalosa corrupción individual, pon de manifesto:

- Unha guerra entre distintas familias políticas que estiveron e están ao servizo do capital financeiro (grande banca) e internacional. As reformulacións e contradicións deste capital favorecen a saída á luz dos casos de "corrupción" individual.

- Un aparato do Estado posto ao servizo, con toda clase de métodos e fondos reservados, da denominada loita anti-terrorista, ás veces encobridora de vixilancias da vida pública e privada de amplos sectores da cidadanía, que levaron a postos claves do Governo do Estado a persoas sen escrúpulos e a formación de máfias no seu aparato represivo.

- Unha política económica, asentada na especulación como fin único, e na gañancia individual e das empresas financeiras (Banca) e transnacionais que confunde o público co privado, os postos claves na Administración do Estado cun servizo aos grandes negócios especulativos.

- Estamos perante unha grave evidencia do carácter corrupto do sistema, e non só perante casos de inmoralidade persoal. Polo tanto, non abonda coa política de sanción punitiva persoal, deixando intacto o miolo do sistema (papel da grande Banca, das transnacionais, da política represiva contra os discrepantes, do carácter anti-democrático das decisións...). O goberno PSOE é politicamente responsábel da situación e expresou sempre un pragmatismo desaforado con tal de manter-se no poder institucional.

nal-político do Estado. Mais esta responsabilidade está compartida polas outras forzas políticas defensoras do modelo de Estado, que puxeron en marcha un pacto que permitiu o funcionamento de aparellos terroristas como o GAL.

Polo tanto, cumpre que o BNG asuma o reto que supoñen as próximas Eleccións Xerais na búsquedesa voz que Galiza tanto precisa. Os eixos vertebradores do programa eleitoral e, polo tanto, os eixos vertebradores de traballo do grupo parlamentar do BNG no Parlamento do Estado, deben ser os seguintes:

- Dotar a nación galega de voz propia no Parlamento do Estado.
 - Defender a elaboración dun novo modelo institucional político e xurídico que, tomando como principio a estruturación plurinacional do Estado Español, respeite os direitos das nacións que o constituen: soberanía nacional e autodeterminación.
- Desde estes dous obxectivos, referentes do traballo do BNG no Parlamento Español, o Grupo Parlamentar colaborará para conseguir a:
- Conversión do Senado nunha cámara de nacións (con representación paritaria de cada unha delas) co recoñecemento do direito a voto nos temas que atinxen a cada nación. No mesmo senso reclamar a circunscripción eleitoral única para Galiza.
 - Democratización dos aparellos policiais, corpos de seguridade armados e de xustiza.
 - Reformulación do sistema eleitoral, permitindo a igualdade de oportunidades como principio democrático a todas as forzas políticas que se presentan e acceso en pé de igualdade aos meios de comunicación públicos. Control efectivo do gasto nas campañas eleitorais. Modificación da Lei Eleitoral para garantir de xeito efectivo o secreto de voto.
 - Defensa dunha política de servizos sociais públicos e gratuítos para toda a cidadanía.
 - Medidas de fomento do emprego fixo e da mellora do poder adquisitivo das rendas salariais e, asemade, mecanismos de control da implantación das multinacionais e dos grandes benefícios obtidos polas mesmas e o capital financeiro. A presenza do sindicalismo nacionalista galego garantirá-se na mesa estatal de negociación.
 - Medidas de apoio ao sector agrario galego co fin de mellorar o seu nivel de calidade de vida.
 - Os direitos individuais e colectivos das persoas garantirán-se.
 - Defender unha política de paz, igualdade, anti-militarismo, anti-imperialismo e harmónica coa conservación do meio natural, así como unha política de reivindicación dos direitos das mulleres. Asemade, promover a obxección de conciencia e a despenalización da insubmisión, como primeiro paso ao desartellamento do aparato militar do Estado.
 - Defensa de alternativas e solucións para os graves problemas de todo tipo de Galiza. As alianzas tácticas parlamentares que o BNG establecerá con outras forzas políticas no Parlamento do Estado vincularán-se a esta liña de traballo.

- Contacto contínuo coa sociedade galega dos parlamentarios e parlamentárias do BNG no Estado para informar do traballo realizado e denunciar urxentemente calquier actuación prexudicial para os intereses de Galiza.
- Traballo prioritario en todos os temas que atinxen ao Estado e á UE no que se refire a Galiza.

2.- GALIZA NUNHA SITUACIÓN CRÍTICA.

2.1.- A NECESIDADE DUN VERDADEIRO GOVERNO GALEGO.

O noso país, Galiza, está enfrente a unha situación grave. Está a ser cuestionada a sua tradicional capacidade produtiva e competitiva en sectores básicos da sua economía (pesca, construcción naval, producción láctea, entre outros), desde que se produciu a integración na CEE e coa nova división internacional do traballo. O nacionalismo galego está empeñado na defensa do direito a producir de Galiza: non queremos ser un país subsidiado.

Nesta situación crítica, non é indiferente quen controla a Administración Autonómica, mália as suas limitacións competenciais. Esta pode servir para a potenciación, amparo e defensa do noso tecido produtivo e dos intereses maioritarios da sociedade galega, ou ben funcionar como simple apaga-lumes circunstancial ou cobertura do deterioro. Está claro que o nacionalismo galego aspira a uns obxectivos a medio e longo prazo que non caben no actual marco xurídico-político. Pero é tamén claro que o nacionalismo debe gobernar Galiza, para que exista a condición necesaria para orientar a situación actual noutra dirección. A dirección da posibilidade dun esforzo colectivo polo direito á existéncia no actual contexto internacional e estatal. Polo direito a, cando menos, non sermos privados de poder loitar a prol das nosas vantaxes comparativas no campo económico e a, loxicamente, tomar decisións que outros nunca tomarán no noso beneficio.

Estamos enfrente á demagoxía duns poderes que, usando como coartada a competitividade, queren anular a nosa producción e desprezar a nosa produtivididade. Usan unha arma política, un discurso fraudulento, contra un feito sócio-económico incuestionábel: as vantaxes comparativas do noso país en moitos dos seus sectores produtivos e o esforzo colectivo que significou acrizón dos mesmos, así como as potencialidades non abondo nem ben desenvolvidas en tantos terreos.

Un goberno galego disposto a utilizar o marco autonómico ao servizo do país, é, pois, condición necesaria para, desde dentro, defender o noso tecido produtivo, mália non sexa suficiente para lograr os nosos obxectivos estratéxicos. Precisamente porque cada vez son máis as decisións que se toman en instancias estatais e europeas, resulta indispensábel que os galegos podamos utilizar a tope na nosa defensa o poder político que radica no Parlamento e no goberno galegos. Precisamente o que non fai a actual Xunta de Galiza en mans do PP.

2.2.- OS DESTINATÁRIOS E A BASE DA POLÍTICA NACIONALISTA.

Os destinatários, as bases sociais e potenciais da nosa política son os grupos e sectores sócio-económicos que obxectivamente necesitan un funcionamento diferente do poder autonómico galego. Pense-se nos sectores e grupos laborais aos que poderían beneficiar as seguintes medidas:

- A redución dos custos enerxéticos e a diversificación das formas de enerxía que permitan aproveitar as vantaxes comparativas a prol da denominada competitividade.

- Unha política crediticia e financeira que permita reducir a pesada carga de custos financeiros que padecen as empresas industriais, agrárias e pesqueiras.

- O control autonómico e a ordenación racionalizada da concesión e aproveitamento do potencial de recursos mineiros e enerxéticos.

- Un sistema de finanzamento público da Comunidade Autónoma que lle permita acadar a suficiéncia e autonomía financeira.

- A exixéncia de xestionar nós propios os fondos estruturais da UE que nos corresponden como "rexión" de obxectivo nº 1.

- Unha política forestal racionalizadora e optimizadora do uso e aproveitamento dos nosos montes.

- Unha política laboral orientada tendencialmente cara ao pleno emprego.

- Unha política de servizos sociais baseada nos criterios de que sexan públicos, universais e gratuitos.

- Unha política de comunicacións e redes viárias concebida como entramado interdependente (estradas, portos e camiños de ferro).

- Unha política pesqueira que busque dunha banda, a explotación racional e sostible dos caladoiros da plataforma galega e, doutra, un apoio político e administrativo cara á supervivéncia e mellora das nosas frotas de altura.

Velaiqui, a modo de exemplo, medidas que é preciso executar, defender ou impulsar desde os poderes públicos da Galiza, algunas con total legalidade, todas con total lexitimidade social, colectiva. Sería beneficiada a imesa maioria do povo galego.

2.3.- EN DEFENSA DA EXISTÉNCIA INFORMATIVA, CULTURAL E LINGÜÍSTICA DE GALIZA.

Cómpre urxentemente un cambio de imaxe, de información, sobre Galiza, en primeiro lugar, sobre nós propios. Defender o noso direito á existéncia cultural e informativa. En segundo lugar, posibilitar unha visión do mundo desde nós propios. Velai a importancia dos medios de comunicación de titularidade pública na Galiza (CRTVG), así como a colaboración no impulso de medios privados, escritos e audiovisuais, xurdidos do esforzo dos grupos sócio-económicos empresariais e laborais aos que aludimos como obxectivamente interesados na alternativa de cambio de rumo, de función do marco autonómico.

No tocante aos meios de titularidade pública, non paga a pena subliñar a contínua violación que se está a facer da Lei 9/1984 de Criação da CRTVG, especialmente no que se refere a principios de programación, e ao direito de antena. Galiza non é centro da sua atención, o mundo exterior non se olla desde nós; o pluralismo, a diversidade, o respeito polo contraste de pareceres, comezando polo que se dá no Parlamento galego, non o vemos por ningures. A TVG semella, moitas veces, unha má TV de Madrid ou Sevilla.

Nen se pode esperar dos actuais poderes públicos de Galiza unha política a prol duns meios audiovisuais ao servizo de Galiza, nen a verdadeira potenciación dunha alternativa audiovisual propia, incluído o cinema e o vídeo, co agravante de vivirmos nun mundo tan condicionado por estas mediacións. Urxe outra política que é factíbel desde o marco autonómico, mália deba pelexar e subsistir nunha auténtica invasión foránea.

O papel das televisións locais e da distribución por cabo debe ser estudiado detidamente. O BNG debe promover as primeiras con carácter de servizo público municipal, de ámbito local ou comarcal, como elementos de información plural, e ao servizo da nosa lingua e cultura.

Con respecto á televisión por cabo, o BNG impulsará en Galiza un desenvolvemento da Lei Estatal que obrigue á distribución dos servizos informativos locais e comarcais, así como á preferencia para emisións en lingua galega.

En correlación coa agresión e destrucción do noso tecido económico, vai parella unha política fraudulenta, puramente testemuñal, de facer que se fai, en relación cos usos do noso idioma. Resultado: non se combate na práctica o seu retroceso nin se posibilita realmente a restauración dos seus usos, desde a Administración Autonómica, desde a Xunta, pondo os cuantiosos meios económicos hoxe malgastados ao servizo dunha verdadeira política normalizadora nas Administracións, na Escola, na Universidade, na vida social e cultural ... Nen sequer a Rádio e TV autonómicas están sendo usadas para outra política que non sexa o afortalamiento de normas de uso diglósicas.

Pense-se na viabilidade e urxencia doutra política nestes eidos, caso de ser outro o Goberno de Galiza.

2.4.- EN DEFENSA DAS LIBERDADES PÚBLICAS E DA PARTICIPACIÓN DA CIDADANIA.

4.- Cando se vende o posibilismo, falto de todo entusiasmo reivindicativo, como medicina de resignación perante o status quo que se nos quer aplicar, de subordinación, subsidiamento económico e anulación política, non poden existir os direitos e liberdades públicas. A sociedade pasa a ser controlada cun criterio puramente clientelar, do amiguismo. Os procesos eleitorais agudizan os seus aspectos anti-democráticos, faltos de auténtica participación consciente da cidadanía. A participación que, desde a base, é a clave de todos os proxectos políticos que realmente aspiran a manter vivo un país, a transformá-lo. Liña na que está empeñado o Bloque Nacionalista Galego.

2.5.- EN DEFENSA DA PARTICIPACIÓN DAS MULLERES E DA LOITA FEMINISTA.

O BNG como organización política que loita pola liberación dunha nación oprimida, debe simpatizar e implicar-se na loita das mulleres por librar-se da opresión dunha sociedade sexista. Non pode quedar fóra dun movemento mundial que afecta directamente á metade da povoación galega e, por ende, a toda ela, e que aparece, nos últimos tempos como un dos movementos progresistas capaces de facer cambiar as estruturas sociais.

A sensibilidade pola loita feminista e a asunción desta como fronte importante de traballo, está a medrar entre as mulleres da nosa organización. O BNG debe apoiar e impulsar un traballo que xorde dende a base, tanto de elaboración teórica como de procura de medidas prácticas.

2.6.- DO RESPEITO ÁS OPCIÓNSEXUAIS.

O BNG é unha organización firmemente comprometida cun proxecto de transformación social baseado na igualdade, no recoñecimento da diferéncia e no respeito aos direitos das minorías.

Neste senso, o BNG, asume unha política de tolerancia e concienciación social que faga fronte ás discriminacións en razón da orientación sexual dos cidadáns e das cidadás.

O BNG combaterá as agresións verbais ou físicas por mor da orientación sexual das persoas.

O BNG defenderá o establecemento dunha lexislación específica que encha o baleiro legal existente no que atinxe aos direitos das parellas de feito, equiparando-as legalmente ás parellas convencionais.

PONENCIA DE ORGANIZACION

1.- INTRODUCCIÓN

O BNG nos últimos anos ten experimentado un medre organizativo evidente e ten reforzado a súa estrutura operativa.

En cinco anos o número de afiliados duplicou-se, o BNG ten-se espallado xeograficamente, implantando-se en multitud de novos concellos, e rexistarón-se avances importantes no tocante á estrutura técnico-administrativa. Así, completou-se a equipa técnica nacional deseñada no Plano de Consolidación Organizativa e tamén houbo importantes reforzos a nivel local ou comarcal.

Non obstante, isto non nos debe facer cair na auto-complacéncia, pois, ainda así, é unha constatación xeralizada que o medre e a adecuación organizativa do BNG á nova situación política non avanza ao ritmo do noso medre eleitoral.

O BNG ten un número de afiliados e afiliadas ainda baixo, se o comparamos co respaldo eleitoral e a incidencia social real da nosa organización. Os recursos técnicos e humanos destinados polo BNG á sua consolidación e expansión organizativa seguen a ser insuficientes e as dificuldades seguen a ser grandes para traducir o medre no número de afiliados e afiliadas nun corpo maior de militantes con participación activa na política, con capacidade e disposición para asumir responsabilidades.

Tal situación, sen cairmos no alarmismo, debe ser motivo de reflexión. Se non tentamos fortacer-nos e mellorar organizativamente e fixamos obxectivos e prioridades para acadá-lo, o BNG podería ver-se abocado a unha crise de crecemento por duas vias, inter-relacionadas entre si:

1]. Ficar colapsados, por carecermos dunha estrutura organizativa capaz de dar resposta ás demandas sociais e aos retos políticos imediatos aos que o BNG ten que fazer frente.

2]. Cair na atomización ou disgragación interna, xa sexa local, sectorial ou de grupos, por non sermos capaces de absorver o crecemento estruturando e coesionando politicamente á nosa base social.

Noutra orde de cousas, é preciso reflexionar sobre se as nosas prácticas organizativas son acádidas para atender á complexidade crecente do noso corpo organizado e das tarefas políticas a desenvolver.

O modelo fundacional do BNG ten-se manifestado válido, amosando sobradamente a súa capacidade de conxugar o respeto á pluralidade do nacionalismo coa unidade de acción política e a apertura a novos sectores sociais. Mais non podemos obviar que o deseño fundacional do BNG era o dunha organización en xestación, que

nacia para unir o nacionalismo proporcionando-lle unha ferramenta de traballo comun. Hoxendía a situación e as necesidades son outras e sen renunciar aos principios organizativos fundacionais nen á flexibilidade e apertura que caracterizou sempre o funcionamento interno do BNG, fai-se preciso dotá-lo dunha maior definición, fortalecendo o BNG como organización, dotada de entidade e identidade propia, e adecuando-a ás novas necesidades, afín de consolidar o avance e situar ao BNG en disposición de assumir responsabilidades de goberno.

No Plano de Consolidación Organizativa, discutido e aprobado polos órgaos nacionais do BNG o último trimestre do 93, definian-se os seguintes obxectivos que seguimos considerando válidos:

- "a) Dotar ao BNG dunha maior articulación e coesión interna.
- b) Organizar á base social.
- c) Acadar unha mellor conexión coa sociedade.
- d) Preparar ao BNG para estar en condicións de assumir responsabilidades de goberno.

Consideramos básico dar resposta ás seguintes necesidades organizativas para acadar os obxectivos denantes enunciados:

- A) Conseguirmos unha estrutura máis ágil e operativa, procurando maiores niveis de especialización e co-responsabilización no traballo político e dotando ao BNG dos recursos materiais e humanos necesarios para ese fin.
- B) Procurar unha maior homologación e formalización do funcionamento interno.
- C) Garantir unha mellor atención ao tema das finanzas procurando a suficiencia de recursos para fazer fronte as necesidades".

Algunhas das propostas concretas recollidas neste plano, como comentabamos denantes, conseguimos materializá-las, mais consideradas na sua globalidade, ainda ficamos lonxe dos obxectivos anteriormente enunciados. Ampliar e cohesionar a base organizada do BNG, mellorar o seu funcionamento organizativo e dotar ao BNG dos recursos financeiros e técnicos que fagan isto posíbel son pois os retos aos que debemos fazer fronte no próximo período inter-asembelário.

2.- INCREMENTO DA AFILIACIÓN E FOMENTO DA PARTICIPACIÓN E DA FORMACIÓN.

O BNG debe plantexar-se como obxectivo prioritario para os vindeiros meses o medre da sua base organizada. Tal política de afiliación debe abordar-se dunha maneira sistemática e planificada, tratando de atraer á nosa organización a todas aquelas persoas que comparten os nosos plantexamentos políticos, tendo en conta o carácter plural e a vocación de masas da nosa organización.

Esta política expansiva debe conxugar-se co fomento da participación, do debate, da información e da formación, que favoreza que a integración dos novos afiliados e afiliadas na vida orgánica do BNG sexa efectiva e fagan unha asunción consciente do ideario político da nosa organización.

O obxectivo primordial debe ser, á parte de procurar a aproximación ao BNG de sectores sociais ainda remisos aos postulados do nacionalismo, a organización efectiva no BNG do corpo social que se agrupa arredor da nosa organización. Así, procurará-se:

- a) A afiliación ao BNG de todos os concelleiros e concelleiras e integrantes das pasadas listas municipais.
- b) Organizar no BNG ás persoas afins que colaboran connosco nas diferentes organizacións e movementos sociais.
- c) Atraer á nosa base organizada aos moitos mozos e mozas que apoian a nosa política.

A ampliación da base da nosa organización debe ir parella, como dicíamos, co fomento da participación e formación política.

Na Ponéncia de Organización da VI Asemblea analisabamos a composición da nosa afiliación e as atitudes militantes. Así constatabamos como o medre do BNG tiña-se traducido nunha afiliación de procedencias e atitudes más diversas, nun BNG internamente más complexo, e como isto, unido a un "ambiente social" pouco propicio ao compromiso e a unha situación política en apariencia "fácil", cunha aceitación social das nosas mensaxes en crecemento, tiña provocado un menor compromiso militarante.

Outro aspecto a salientar criticamente é que o medre do BNG non se teña traducido nun incremento porcentual das mulleres afiliadas á nosa organización nenunha maior presenza das mesmas nos postos de responsabilidade.

Unha das causas da cattiva participación das mulleres na política, tamén no BNG, radica na existéncia dunha división sexual do traballo que condiciona o desenvolvemento de homes e mulleres. Deste e doutros condicionantes derivan unha serie de consecuencias:

- 1.- A política é unha actividade que corresponde ao mundo masculino.
- 2.- Para as mulleres, introducir-se neste campo, supón vencer os condicionamentos sociais e educacionais.
- 3.- Supón, tamén, enfrentar-se á consideración negativa que existe ainda a respecto de que as mulleres participen na política.
- 4.- O próprio carácter do labor político, moitas veces asociado a outros ámbitos da vida social e pública, tamén "masculinos" (a taberna, o futebol, a comisión parroquial ou a Asemblea de Viciños,...) fai que sexa moi difícil realizarlo para as mulleres que para os homes.

5.- O traballo doméstico e o coidado de nenas e nenos son tarefas que fundamentalmente, corresponden ás mulleres.

6.- Para moitas mulleres, a participación na vida política, supón enfrentar unha tripla xornada laboral.

Afrontar seriamente o problema da escasa participación das mulleres no BNG, leva-nos, necesariamente, a que a nosa organización asuma a loita feminista.

Partindo desta realidade temos que intentar modificá-la. As formas de traballo, os hábitos internos, contribuen a consolidar ou correxir as atitudes da afiliación e a facilitar ou non a integración do que é diverso e a asunción consciente e efectiva do ideario político do BNG.

A participación da afiliación será maior canto máis partícipe se sinta da política, do que o BNG fai e decide.

Como conclusións apontamos:

1. Revitalizar a vida assemblearia, procurando, através da selección que se faga dos temas a tratar e da presentación que se faga dos mesmos, o fomento do debate e a asunción crítica e consciente das decisións. Hai, xa que logo, que fuxir da rutina que leva a "despachar" asuntos importantes como mera información do decidido nos organismos de dirección.

2. Planificar de maneira más sistemática o reparto de traballo entre a afiliación, proporcionando a esta diferentes canles de participación. O traballo político non consiste só no traballo de local ou de divulgación propagandística. Labores de asesoramento, a colaboración económica, a participación activa nos movementos sociais de base nos lugares de residencia e de traballo, o contacto social cos veciños/as ou compañeiros/as de traballo procurando transmitir opinión... son tamén imprescindíbeis para o desenvolvemento da nosa política e hai que procurar buscar a maneira de engarzar neste traballo a todos os compañeiros e compañeiras tendo en conta as suas disponibilidades e capacidades.

2.1. Neste senso foi positiva a experiencia aplicada nalgúnsas localidades descentralizando o traballo através da criação de grupos de bárrio, parroquias, etc.

2.2. Debe fomentar-se a nível local ou comarcal, a criação de comisións e equipas asesoras.

2.3. Procurará-se no reparto do traballo a implicación de máis compañeiros e compañeiras na asunción de responsabilidades, tanto á hora de escoller cargos internos como institucionais, evitando na medida do posibel a acumulación de funcións.

3. Programar xornadas, encontros, conferencias...para dar a coñecer ou analisar os diferentes aspectos da nosa actuación política. Impulsar desde o BNG o traballo de divulgación cultural nacional.

4. Procurar unha circulación más fluída da información interna (envio centralizado do Benegá, envío periódico de circulares informativas, etc.).

5. É urgente unha reformulación do Benegá, como medio fundamental para divulgar o noso traballo nas institucións (sobretodo no Parlamento galego), e na sociedade en xeral, así como o noso posicionamento en temas transversais.

6. Elaborar estratéxias de comunicación e de relación cos medios, que atendan tanto a reforzar a nosa incidencia nos medios existentes como ao fomento de medios de información galegos (xornal galego, rádios e televisións locais, redes de cabo multimédia, bases de datos para uso público, etc), sendo absolutamente prioritario o poder controlar as nosas propias mensaxes, sobre todo cara ao interior da propia organización.

7. O Bloque Nacionalista Galego debe afrontar unha política de acción positiva orientada á asunción do termo "feminismo" no que supón de defensa dunha cultura da igualdade entre homes e mulleres e de oposición contra a discriminación inxusta e insolidaria na que se atopan as mulleres. Para iso, deberá traballar fundamentalmente para:

A).- Impulsar a incorporación das mulleres á militancia na nosa organización, a participación activa das mesmas e a asunción de postos de responsabilidade e de toma de decisións.

B).- Denunciar as inxustizas e discriminacións que se suceden dia a dia nos máis diferentes ámbitos, combatendo estas situacións e colaborando co movemento feminista na procura dunha sociedade diferente.

Para a consecución destes obxectivos xerais, propoñemos:

7.1.- En todos os Consellos (locais, comarcas e nacional) así como na Permanente, debe haber unha responsábel da área da muller.

7.2.- En todos os Concellos nos que sexa posíbel proporá-se ou criará-se a Concellalia da Muller. Naqueles concellos nos que non sexa posíbel, proporá-se ou criará-se un servizo de atención á muller.

7.3.- É importante asegurarnos a presenza das mulleres ali onde se toman decisións. Nos organismos colexiados de dirección, no acceso a cargos institucionais e nas listas eleitorais procurará-se unha presenza igualitaria de homes e mulleres.

7.4.- O BNG promoverá o debate da co-responsabilidade no reparto das tarefas domésticas entre os e as militantes.

7.5.- Estudará-se un axeitamento dos horarios das reunións para posibilitar que as persoas con responsabilidades familiares podan asistir.

7.6.- O BNG levará adiante traballo político no ámbito institucional e social no campo feminista, e promoverá a discusión entre toda a militancia das propostas que se fagan neste sentido.

7.7.- Farán-se os esforzos necesarios para facer chegar á sociedade o compromiso da nosa organización de asumir como fundamental a luta feminista, coidando-se especialmente os aspectos de imaxe e de linguaxe: anúncios, propaganda, entrevisas,...

7.8.- Nas seguintes campañas eleitorais, a defensa da igualdade de oportunidades será un tema que se abordará necesariamente tanto en programas como en intervencións públicas.

7.9.- O Bloque Nacionalista Galego apoiará o traballo feito polas agrupacións de mulleres que teñan como obxectivo a desaparición do sistema patriarcal, na procura dunha nova sociedade cunhas novas relacións humanas baseadas na igualdade de homes e mulleres.

7.10.- Como consecuencia de todo o exposto, a militáncia debe asumir o principio ideolóxico de defensa da igualdade de oportunidades e de denuncia da discriminación das mulleres na sociedade actual.

3.- MELLORA DO FUNCIONAMENTO ORGÁNICO. VALORACIÓN E PROPOSTAS.

3. 1.- ORGANISMOS NACIONAIS.

A propia dinámica política interna conduciu a un protagonismo de "facto" cada vez maior da Permanente en detrimento dun Consello Nacional moitas veces relegado ao papel de órgano sancionador das propostas do primeiro. Ao tempo, os órganos nacionais do BNG mostraron-se moitas veces incapaces de "despachar" todos os asuntos que se lle apresentaban ou a aglomeración de "asuntos" impedian que estes órgaos actuasen como verdadeira dirección política anticipando-se aos feitos e problemas, elaborando alternativas, imprimindo, en definitiva, a dinámica política, para verse, en ocasións, desbordados por esta.

É preciso, pois, reflexionar auto-criticamente, sobre o funcionamento destes órgaos. As solucións, pensamos, non pasan por unha revisión do organigrama estatutario nin das competéncias que os estatutos confiren a cada organismo senón por introducirmos unha nova metodoloxía de traballo, dotando a estes organismos dos mecanismos de apoio precisos, fixando pautas de funcionamento que, á sua vez, servan de referencia ao conxunto da organización, así como procedendo a unha mellor concreción das suas funcións.

A) Consello Nacional.

A sua función é o debate e a toma de decisión sobre os grandes temas que afectan á orientación da política do BNG. Cómpre pois ser más selectivos nos temas a tratar e organizar a mecánica de traballo e debate de maneira que estes temas podan ser tratados co rigor e profundidade necesaria:

a) Fixación da Orde do Dia con máis antelación.

b) Entrega con antelación dos informes ou propostas que serán obxecto de discussión.

c) Potenciar as Comisións, concebidas como foros de debate e participación coa función de elaborar propostas para a sua consideración polo organismo e de procurar unha maior conexión entre a política global do BNG e os diferentes campos de actuación sectorial, implicando de xeito activo aos membros do Consello Nacional.

B) Comisión Permanente.

Sendo un órgao colexiado, é necesario reforzar o seu papel executivo procurando unha maior atención ás áreas de responsabilidade e estudando unha nova división das mesmas.

As áreas de responsabilidade terán un ou unha única responsábel á frente e o Consello Nacional elaborará un regulamento definindo o ámbito de competéncia e función de cada unha. Dentro deste reparto de áreas existirá unha ou un Portavoz Nacional para a emisión ágil da opinión política do BNG nos diferentes temas.

Cómpre, tamén, activar as Comisións Técnicas dependentes de cada área, encargadas de estudar previamente os temas, elevando informes á Permanente, e de garantir a execución das tarefas programadas.

Polo que se refere ás diferentes responsabilidades advogamos pola supresión da Responsabilidade de política sindical, inapropiada nunha organización frontista, e xa que logo interclasista, como a nosa. Sería preciso substituí-la por unha Responsabilidade de Relacións Sociais, encargada de veiculizar a relación do BNG coas organizacións sociais, nomeadamente as organizations sociais nacionalistas. Propomos, así mesmo, a creación da Responsabilidade de Alternativas programáticas.

C) Comisión Municipal.

Mención particular merece a necesaria estruturación e coordinación da política municipal. Os resultados do BNG nas recentes eleccións municipais poñen de manifesto esta necesidade e, sobretodo, a orientación da mesma cara ao proxecto de vertebración do país que a nosa organización persegue. O PROGRAMA MARCO co que o BNG concurriu á pasada campaña é guía político que debe garantir a nosa conexión inter-institucional, sendo labor prioritario o desenvolvemento e aprofundización do mesmo.

Neste sentido, propoñemos:

a) A estruturación definitiva da Comisión de Acción Institucional Municipal a nivel nacional, que terá como funcións a elaboración de propostas para a sua consideración polos organismos correspondentes e a coordinación do conxunto da actividade interlocal.

b) A concreción de estruturas de coordinación e dinamización da política municipal a nivel comarcal e local, sexa através de assembleas de concelleiros e concelleiras ou de grupos de traballo específicos, fixando a necesidade de que haxa a Responsabilidade de Acción Institucional Municipal en cada comarca como obxectivo básico.

c) A profundización do traballo inter-institucional (nomeadamente a coordinación co Grupo Parlamentar) co obxecto de coordinar e fixar posicóns a respecto daquelas cuestiós que resultan de capital importancia para o futuro do país: ordenación do territorio, comarcalización, Lei do Régime Local...

D) Equipas Asesoras.

Consideramos de plena vixéncia o que se contemplaba no Plano de Consolidación Organizativa: "A necesidade dunha maior especialización, de dotar á nosa política dun maior grau de concreción nas suas alternativas ás diferentes temáticas e sectores, fai preciso acriazón de equipas asesoras, formadas por expertos en diferentes temas, non necesariamente militantes do BNG, que presten cobertura neste ámbito aos nosos órgaos políticos e cargos institucionais, nomeadamente ao grupo parlamentario e a Oficina Municipal. O seu funcionamento non ten porque ser estábel pero si é preciso decidir os responsábeis en cada área que serían os encargados de nuclear e facer funcionar o grupo. Estas deberían estruturar-se abordando as grandes áreas que definen unha acción de goberno (Política económica e financeira, urbanismo, ordenación do territorio, sanidade, ensino, medio ambiente...)." Para impulsar este traballo propomos acriazón da Responsabilidade de Alternativas programáticas, dotada do apoio dunha persoa encargada da coordinación técnica.

Consideramos tamén necesario, noutro ámbito, a formación dunha equipa de asesores e asesoras en temas financeiros, así como asegurar un asesoramento xurídico permanente, tanto ao BNG como organización como aos seus cargos institucionais (estaría en contacto co grupo parlamentar e a Oficina Municipal).

E) Responsábeis Comarcais.

Os/as Responsábeis Comarcais deben ser os/as representantes políticos máximos do BNG a nivel comarcal e non simples elementos de transmisión entre os organismos comarcais e nacionais. Velai a necesidade de revitalizar a sua figura, razón que fundamenta a proposta de modificación estatutaria propondo a nova denominación de Responsábeis - Portavoces comarcais.

Noutra orde de cousas, o papel cada vez máis preponderante da Permanente que analisabamos antes, e o feito de ser as reunións do Consello Nacional moi espaciadas, fai preciso un contacto máis fluído entre aquel organismo e os/as responsábeis comarcais co obxecto de facilitar a asunción en cada comarca do que a nivel nacional se decida ou programe e favorecer a homologación da acción política do BNG nos diferentes ámbitos territoriais. É por iso que consideramos conveniente a celebración de reunións periódicas (quincenais ou mensuais) de Responsábeis Comarcais co/a Responsábel de Organización, sendo tamén desexábel regularizar a celebración de xuntanzas periódicas cos/as diferentes responsábeis de áreas das comarcas.

3.2.- ORGANIZACIÓN TERRITORIAL.

Entendemos que as metolodoxias de traballo expostas para os órganos nacionais do BNG deben servir tamén como pauta no resto dos niveis organizativos do BNG.

A) División Comarcal.

Por criterios de operatividade política pensamos que o BNG, na sua estruturação comarcal debe tender a homologar-se coas comarcas en proceso de institucionalización. Porén isto debe acometerse dunha maneira ordenada e planificada, atendendo a dimensión e a capacidade organizativa do BNG.

B) Consellos Comarcais.

O seu papel é fundamental tanto para promover a expansión xeográfica do BNG como para que esta non agudize a tendéncia á atomización localista. Deben funcionar pois como verdadeiros órgaos de dirección comarcal e non como simples "coordinadoras de localidades".

3.3. ESTRUTURA DE CADROS "LIBERADOS" E EQUIPA TÉCNICA.

Mellorar o funcionamento orgánico do BNG e atender ás múltiplas demandas ás que ten que dar resposta a nosa organización pasa inexcusavelmente tamén por incrementar o número de cadros do BNG con adicación exclusiva á actividade política e por reforzar a estrutura técnica e administrativa. Acabar isto, está lóxicamente unido a termos máis suficiencia financeira, non obstante, partindo das limitacións actuais, compre:

a) Incrementar o número de cargos institucionais con adicación exclusiva. Isto non só redundará nunha atención máis intensa ao exercicio do labor polo que foron eleitos, senón tamén pode permitir atender outras necesidades do traballo político do BNG procedendo a un reparto de tarefas.

b) Coordenación nacional do persoal técnico e administrativo para un mellor aproveitamento dos recursos.

c) Elaboración e aprobación polo Consello Nacional dun Estatuto do Persoal.

3.4. A PERSONALIDADE XURÍDICA DO BNG E O ORDENAMENTO ESTATUTÁRIO.

Entendemos que os Estatutos do BNG, agás pequenas reformas, seguen a ser válidos pero precisan dun desenvolvemento regulamentario que permita unha maior homologación do funcionamento interno do BNG.

O BNG debe legalizar-se como asociación política, por ser esta a fórmula que mellor se adecua a sua realidade actual (o BNG é de feito unha organización soberana e non unha simples alianza de organizacións) e polas vantaxes que lle comporta dotar-se de personalidade xurídica propia. Non obstante, adoptar esta fórmula legal non comportará a renúncia práctica á sua condición de organización frontista.

4. FINANZAS E MEIOS MATERIAIS.

Nen que dicer ten que dunha maior suficiencia económica dependen moitas das melloras e reforzos que nos propomos, máis tamén á inversa, da expansión organizativa e eleitoral do BNG (e con iso do seu número de cotizantes, de ingresos institucionais, etc) depende unha mellora da nosa situación financeira e con iso a posibilidade de ir consolidando o noso avance. É por iso que a xestión e captación de recursos económicos é fundamental e está intimamente unida a outras facetas do noso traballo político.

Ainda que se teñan producido nos últimos anos alguns avances, é imprescindible perfilar un modelo de xestión financeira centralizado que, sen esquecer o particular, atenda ás necesidades do conxunto. Propomos como medidas de execución inmediata:

- a) Implantación do sistema de conta única. Cobro centralizado de cotas e aportacións de cargos institucionais e redistribución posterior entre as comarcas.
- b) Elevar a cota ordinaria mínima mantendo a porcentaxe de contribución á caixa nacional (50%). O Consello Nacional en base ao estudio do orzamento anual fixará a sua cuantía.
- c) Garantir o cumprimento, tanto na sua parte executiva como de fiscalización, das normas de funcionamento financeiro.
- d) Elaboración e aprobación polo Consello Nacional dun Regulamento de Finanzas.
- e) Mientras o BNG non acade a sua autofinanciación mediante ingresos ordinarios, será o Consello Nacional, ou no seu caso o Consello Comarcal, quen cuantifique as aportacións extraordinarias para campañas, que lle corresponda aportar a cada Asemblea Comarcal ou Local, atendendo a criterios racionais e de solidariedade que serán de obrigado cumprimento.
- f) Concebir o traballo de captación de recursos económicos para o BNG como un traballo militante máis.
- g) Dotar ao BNG de patrimonio e meios materiais para o desenvolvemento da sua actividade política e social.

PRINCÍPIOS ORGANIZATIVOS, ESTATUTOS DO BNG E O SEU DESENVOLVIMENTO REGULAMENTÁRIO.

0. PRINCIPIOS ORGANIZATIVOS.

0.1. DEMOCRACIA.

O funcionamento democrático é o único compatíbel cos obxectivos do BNG. Garante-se a todos os niveis: información, debate, toma de decisións e xestión.

0.2. CARÁCTER ASEMBLEARIO.

O BNG, como organización plural, aberta e participativa, basea a sua dinámica de funcionamento e decisión política en formulacións asembleárias. Os representantes están suxeitos a mandato imperativo, polo tanto, poden ser revocados polos eleitores.

0.3. PLURALISMO POLÍTICO.

O BNG recoñece a existéncia de distintas opcións políticas, ideolóxicas e organizativas no seo do nacionalismo galego, así como distintas formulacións estratéxicas cara ao exercicio pleno da nosa soberanía nacional. O BNG, xa que logo, como expresión unitaria do nacionalismo, recoñece a existéncia de diversas tendencias políticas no seu seo, ainda que a adscrición e militancia no BNG é individual.

0.4. MAIORIAS E MINORIAS.

A posición oficial do BNG determina-se por maiorias. Garante-se o direito das posicións minoritarias á sua defensa pública, discrepando lexitimamente da opción maioritaria.

0.5. LIBERDADE DE EXPRESIÓN.

O necesario debate que debe fundamentar a participación e toma de decisións en toda organización política fai necesario o recoñecemento explícito da liberdade de expresión, non só para as distintas opción organizadas no BNG, senón tamén a título individual para todos os seus membros.

0.6. DIREITO A DISCREPÁNCIA PÚBLICA.

O direito á defensa pública das posicións minoritárias e o de defensa da liberdade de expresión concreta-se no direito á discrepancia pública, sempre que na práctica non plantexe unha contradición operativa que leve ao bloqueo ou ao boicot da decisión maioritária.

0.7. ESTRUTURACIÓN TERRITORIAL.

O BNG estrutura-se en distintos niveis territoriais. Non se contempla a estruturación sectorial, incompatíbel co seu carácter asembleáreo.

1. DA AFILIACIÓN.

A afiliación ao BNG será individual. Prévia solicitude, poderá-se afiliar ao BNG calquer nacionalista que aceite os principios e a disciplina do BNG.

1.1. DOS DIREITOS E DEBERES DA AFILIACIÓN.

1.1.1.- Todos os afiliados e afiliadas do BNG teñen os mesmos direitos e deberes perante a organización.

1.1.2.- Son direitos dos afiliados e afiliadas do BNG:

- a) Expresar libremente as suas opinións políticas nos debates internos.
- b) Participar na toma de decisións e na actividade política do BNG.
- c) Discrepar publicamente das posicións maioritárias, sempre que na práctica non plantexe unha contradición operativa que leve ao bloqueo ou boicoteo da decisión maioritaria.
- d) Participar na elección de cargos que teñan lugar no seo da organización e optar en igualdade de condicións ao desempeño dos mesmos.
- e) Receber información sobre a orientación e a actividade xeral do BNG.
- f) Elevar propostas aos órgaos do BNG para a sua toma en consideración.
- g) Ser previamente ouvido no caso de propoñeren-se sancións disciplinárias contra el e recurrir as sancións ante os órgaos superiores e, esgotadas estas vias, ante a Comisión de Garantías.
- h) Receber apoio solidário da organización ante os problemas derivados da sua militancia política.

1.1.3.- Son deberes dos afiliados e afiliadas do BNG:

- a) Actuar de conformidade co establecido nos principios políticos e ordenamento estatutario do BNG.

- b) Contribuir na medida das suas posibilidades á definición e aplicación da liña política do BNG.
- c) Irradiar no seu ámbito social as posicións do nacionalismo galego.
- d) Ter unha práctica lingüística coerente coa defensa da normalización do uso social do galego.
- e) Defender a auto-organización do povo galego a todos os niveis.
- f) Acatar e respeitar as decisións maioritárias ainda no caso de discrepar con elas.
- g) Abonar a cota estipulada e asumir solidariamente os compromisos económicos que se deriven do desenvolvemento da actividade política do BNG.
- h) Respeitar nas manifestacións internas e externas aos compañeiros e compañeiras, así como aos órgaos colexiados do BNG.

1.2. DAS ALTAS E BAIXAS E A SUA TRAMITACIÓN.

1.2.1.- A admisión formal das solicitudes de alta fará-se polo Consello Comarcal correspondente, constando en acta.

1.2.2.- A proposta de afiliación dun novo membro debe ser avalada, cando menos, por dous membros do BNG. En caso de que a persoa interesada non coñea a nengun membro do BNG que a poda avalar o Consello Comarcal concertará unha entrevista con ela para obter a información necesaria da mesma e expoñer-lle o ideario político e normas de funcionamiento da Frente, facendo-lle entrega do programa e estatutos do BNG. O Consello Comarcal poderá proceder así en cada caso que considere preciso.

1.2.3.- En calquer caso as peticións de alta no BNG serán tratadas e resoltas na primeira reunión ordinaria do Consello Comarcal. Estas deben formalizarse por escrito, no que debe constar a petición expresa de alta no BNG acompañada da ficha completa cos datos da persoa solicitante.

1.2.4.- Ao Consello Nacional asiste-lle o direito de revocar os acordos adoptados no caso de non axustaren-se aos estatutos ou aos principios organizativos do BNG.

1.2.5.- No caso de peticións de alta colectivas que afecten a máis dunha comarca, o órgao competente para decidir politicamente sobre a conveniencia desta integración é o Consello Nacional, sen prexuízo de que as comarcas respectivas eleven un informe recabando un posicionamento nun determinado sentido de este organismo. De conformidade co establecido no ordenamento estatutario do BNG, os Consellos Comarcais serán competentes para resolver individualmente cada caso.

1.2.6.- Causarán baixa no BNG, ademais das razóns disciplinarias contempladas nestes Estatutos, todas as persoas afiliadas ao BNG que sen causa xustificada non satisfagan a cota estipulada. Cando unha persoa afiliada ao BNG estivese 6 meses sen abonar a cotización receberá por escrito unha comunicación certificada dando-lle un

prazo dun mes para poñer-se ao dia, cumprido o cal sen facé-lo, causará baixa. Cando un afiliado, por razóns económicas, non poda satisfacer a cota estipulada, debe comunicar esta situación ao Consello Comarcal, quen á vista dos dados, pode eximi-lo temporalmente do deber de cotizar ou reducir-lle a cota.

1.2.7.- Toda persoa afiliada ao BNG debe estar adscrita a unha única Asemblea Local e Comarcal nas que exercerá o seu direito a voto, sen prexuízo de que no caso de afiliados con mobilidade de residéncia ao longo do ano por razóns diversas (estudantes, etc.) podan asistir eventualmente e sen direito a voto ás reunións doutra Asemblea Comarcal ou Local.

1.2.8.- O BNG é unha organización unitaria, xa que logo se un Consello Comarcal denega unha petición de alta ou decide dar de baixa a un afiliado, a este non se lle pode dar ingreso deseguido noutra Asemblea Comarcal. En caso de conflito competencial entre comarcas, será o Consello Nacional quen decida, cabendo tamén recurso ante a Comisión de Garantías e en última instancia ante a Asemblea Nacional.

1.2.9.- En cada Asemblea Comarcal debe haber un libro de altas e baixas. Cada comarca debe remitir aos órgaos nacionais un parte de altas, baixas e translados, acompañado da cópia da acta do Consello Comarcal no que conste a aceitación das mesmas e de cópia da ficha das persoas en cuestión. No caso dos translados debe facer-se indicación da comarca á que se translada o militante e dos novos dados de localización. No caso das baixas deberá adxuntar-se ademais o carné do interesado.

1.2.10.- O carné é o documento que acredita a condición de militante do BNG, correspondendo-lle á organización nacional a emisión dos mesmos e a asignación de números. Non serán entregados carnés do BNG ás solicitudes que non se axusten ás normas anteriores, nen en consecuencia, as altas serán reflectidas nos listados nacionais.

1.2.11.- Galiza Nova conta con plena autonomía organizativa no seo do BNG e a condición de militante de Galiza Nova acredita a un compaño/a como militante do BNG. En consecuencia, Galiza Nova contará cos seus propios listados e emitirá os seus propios carnés.

1.2.12.- Galiza Nova entregará cópia das fichas dos seus militantes aos Consellos Comarcais do BNG respectivos e comunicará por escrito os movimentos de altas, baixas e translados que se produzan na sua afiliación dos que, á sua vez, os Consellos Comarcais deberán dar conta aos organismos nacionais do BNG. Os Consellos Comarcais do BNG están capacitados para non admitir unha alta de GN no caso de haber evidencias de que o interesado ten posicións contraditórias coas definidas no Programa e Estatutos do BNG.

1.2.13.- Os militantes de Galiza Nova están exentos de pagar cotas ao BNG agás as aportacións especiais que se establecen para os cargos institucionais do BNG.

2. DOS PARTIDOS E COLECTIVOS

Os militantes do BNG teñen direito a constituiren colectivos ou partidos de acordo coas suas afinidades ideolóxicas, sen prexuízo da igualdade de direitos e deberes que posuen todos os militantes da Frente polo mero feito de se-lo.

2.1.- A constitución dun Partido ou Colectivo formalizará-se pola presentación diante do Consello Nacional dun escrito do que resulte nome e domicilio do mesmo e os seus obxectivos e finalidades. Acompañará-se a documentación da constitución e a composición dos seus órgaos de dirección.

2.2.- No caso de Partidos ou Colectivos xa existentes que desexen formalizar a sua entrada no BNG, deberán apresentar a mesma documentación.

2.3.- En ambos os dous casos o Consello Nacional adoptará unha decisión valorando a documentación presentada no canto a sua adecuación aos principios, práctica e obxectivos do BNG e ás circunstancias políticas do momento. A resolución e a motivación que a respalda será comunicada por escrito ao solicitante.

2.4.- As persoas que militan en Partidos ou Colectivos integrados no BNG deberán estar afiliadas ao BNG.

3. DA ASEMBLEA NACIONAL.

A Asemblea Nacional é o órgao supremo do BNG, sendo competente para a discusión e crítica política, e todas aquelas cuestiós que atinxan á expresión da vontade política da organización.

Son funcións específicas da Asemblea Nacional a aprobación do Programa Marco e dos Estatutos do BNG e calquer modificación que se introduza nos mesmos.

Á Asemblea Nacional corresponde-lle eleger de forma directa 25 membros do Consello Nacional.

Serán membros de pleno direito da mesma todos os militantes do BNG dados de alta na organización antes da convocatória da mesma e coas cotizaciós ao dia, podendo participar nos plenos e comisiós da mesma de forma directa ou mediante a elección de delegados e delegadas.

Reunirá-se en xuntanza ordinaria bianual, e extraordinariamente cando os acontecimentos así o requiran, prévia convocatória do Consello Nacional.

3.1.- A solicitude da maioria dos Consellos Comarcais, o Consello Nacional estará obrigado a convocar Asemblea Nacional Extraordinaria. As Asembleas extraordinarias convocarán-se cunha antelación mínima de un mes. As xuntas ordinarias coa antelación mínima de tres meses.

3.2.- O Consello Nacional decidirá, atendendo á viabilidade técnica de ambas fórmulas se a Asemblea se celebra por delegación ou por participación directa. Non obstante, todos os militantes do BNG que reunan as condicóns denantes enunciadas

terán direito a participar no proceso asembleáreo através do debate das ponencias e emendas nas Asembleas Comarcas, elección dos delegados e delegadas nestes organismos, e posterior elección dos Responsábeis-Portavoces comarcas.

3.3.- En caso de que a Asemblea Nacional do BNG sexa por delegados, a distribución dos delegados fará-se por comarcas, asignando-lle a cada unha un número de delegados directamente proporcional ao seu número de afiliados-cotizantes. Os membros do Consello Nacional do BNG son membros de pleno direito da Asemblea Nacional.

3.4.- Os delegados serán escollidos polas Asembleas Comarcas mediante a presentación de listas, obtendo cada unha un número de delegados directamente proporcional aos votos obtidos.

3.5.- A obrigación de estar ao dia no pago de cotas afecta tamén á participación como membro de pleno direito no proceso electoral da Asemblea Nacional (debate de ponencias, elección de delegados e Responsábeis-Portavoces nas Asembleas Comarcas).

3.6.- O Consello Nacional saínte será o encargado de aprobar os textos base que se someterán a discusión na Asemblea Nacional, podendo apresentar os membros do C.N. que disintan na sua totalidade ou en parte das ponencias aprobadas, votos particulares, que de superar o 20% nas Asembleas Comarcas e a porcentaxe fixada para as Comisións, pasarán ao pleno da Asemblea Nacional. Nas Asembleas Nacionais Ordinárias as ponencias e votos particulares serán entregados ás Asembleas Comarcas para a sua discussión, cando menos con 45 días de antelación á celebración da A.N.

3.7.- As Asembleas Comarcas debaterán as ponencias e votos particulares, podendo formular emendas parciais ou a totalidade. Pasarán a debate á Asemblea Nacional todas as emendas que acadan maioría simples de votos nunha Asemblea Comarcal, podendo establecer o regulamento de cada Asemblea Nacional cotas más baixas.

3.8.- Os traballos nas Asembleas Nacionais Ordinárias estruturarán-se por plenos e comisións, seguindo-se á hora de distribuir aos asembleístas nas mesmas, critérios aleatórios. O Consello Nacional saínte ou unha delegación do mesmo presidirá ás sesións plenárias e nomeará ás persoas encargadas de moderar os debates, de actuar como ponentes encargados da defensa en plenos e comisións dos textos aprobados polo Consello Nacional e a dous secretarios encargados de levantar acta das sesións plenárias. As comisións contarán, ademais do moderador e dos ponentes, con dous secretarios elixidos pola comisión entre os seus membros.

3.9.- Pasarán a debate aos plenos todas as emendas que acadan maioría simple nunha comisión, sen menoscabo de que o Regulamento da A.N. estableza cotas más baixas.

3.10.- En pleno aprobarán-se todas as emendas que acadan maioria simples de votos. Unha vez discutidas as emendas, someterán-se a votación as ponencias coas emendas introducidas que precisarán a mesma marxe para a sua ratificación.

3.11.- As listas que se apresenten para optar aos 25 postos do Consello Nacional de elección directa na Asemblea Nacional deberán estar apresentadas antes do comezo da última sesión plenaria e deberán ir asinadas por todos os integrantes da candidatura, certificando a sua aceitación a estar incluídos na candidatura.

3.12.- Tanto nas Asembleas Nacionais Ordinárias como nas Extraordinárias, o Consello Nacional elaborará, de conformidade cos Estatutos do BNG, a proposta de Regulamento, que será sometida a debate na Asemblea como primeiro punto da Orde do Dia para a sua ratificación ou rectificación. A proposta de Regulamento debe contemplar a Orde do Dia da Asemblea.

3.13.- Nas Asembleas Nacionais Extraordinárias, cando sexan convocadas para tomar unha decisión que afecte a un asunto concreto e de urgente resolución, poderá-se prescindir do proceso territorial e do debate en comisións. Neste caso a Asemblea non pode incluir na sua Orde do Dia a renovación dos órganos de dirección.

4. DO CONSELLO NACIONAL.

Estará composto por persoas elixidas na Asemblea Nacional nun número de 25; representantes de partidos políticos e colectivos de ámbito nacional integrados no BNG, nun número de dous por cada un; e os representantes comarcais nun número de un por Asemblea. A Organización da Mocidade Nacionalista Galiza Nova contará, á sua vez, con dous representantes no Consello Nacional.

Os 25 membros do Consello Nacional, elixidos pola Asemblea Nacional, serán-no polo sistema de listas pechadas e número de postos proporcional aos votos obtidos por cada unha. A representación comarcal no Consello Nacional estruturaránse en función da seguinte división comarcal, que poderá ser modificada polo C.N., por maioria de votos, a petición da zona interesada (asambleas locais), para adegúala ás necesidades de expansión xeográfica do BNG e ao seu mellor funcionamento:

1. Ferrolterra	12. A Estrada
2. A Coruña e bisbarra	13. Vigo e bisbarra
3. Bergantiños	14. Baixo Miño
4. Santiago e bisbarra	15. A Mariña luguesa
5. Melide e A Montaña	16. Lugo Centro
6. A Barbanza	17. Lugo Sur
7. Ria de Muros e Noia	18. O Ribeiro
8. Costa da Morte	19. Ourense - O Carballiño
9. Pontevedra e bisbarra	20. Allariz e A Limia
10. O Salnés	21. Monterrei
11. O Morrazo	22. Emigración

O Consello Nacional será competente na aplicación e na concreción da liña política definida pola Asemblea Nacional. É o órgao de dinamización, coordinación e execución da política da Organización e funciona tamén como a sua representación pública.

4.1.- O Consello Nacional reunirá-se ordinariamente cunha periodicidade trimestral nos días que o próprio Consello, ou a Permanente por delegación, sinalle. A proposta de orde do dia establecerá-se na Permanente e o próprio Consello Nacional poderá alterar e incluir na orde do dia os puntos que considere oportunos.

4.2.- Poderá-se convocar, con proposta de orde do dia, consello extraordinario pola Permanente, 1/3 dos membros do Consello Nacional ou 1/3 dos Consellos Comarcais. A convocatoria fará-se neste caso con dous días de antelación como mínimo.

4.3.- Son funcións específicas da Consello Nacional:

4.3.1.- Convocar Asemblea Nacional Ordinária e Extraordinária.

4.3.2.- Eleger a Comisión Permanente.

4.3.3.- Eleger a Comisión de Garantías.

4.3.4.- Definir a política de alianzas a todos os niveis.

4.3.5.- Analisar e discutir a marcha política do BNG, e, no seu caso, corregí-la ou ratificá-la a todos os niveis.

4.3.6.- Eleger ás persoas responsábeis das distintas áreas nas que estrutre o seu traballo o Consello Nacional.

4.3.7.- Elaborar o Regulamento de funcionamento da Comisión Permanente, definindo as funcións e ámbitos de competéncia das suas diferentes áreas de responsabilidade.

4.3.8.- Aprobar os Planos de Traballo das distintas áreas político-funcionais da Comisión Permanente, dos/as membros do Consello Nacional e das comarcas, así como aprobar os seus orzamentos se os houber.

4.3.9.- Facer seguimento semestral, como mínimo, das distintas responsabilidades da Comisión Permanente, así como das correspondentes aos membros do Consello Nacional.

4.3.10.- Aprobar o orzamento e rendición de contas cada exercicio.

4.3.11- Aprobar os orzamentos das campañas eleitorais e das campañas específicas a nível nacional.

4.3.12- Aprobar as listas eleitorais e a designación de deputados/as provinciais.

4.3.13- Aprobar a inclusión dun novo Partido ou Colectivo dentro do BNG.

4.3.14.- Aprobar acriazón de calquier órgao periódico de expresión pública do BNG a niveis nacional e comarcal.

4.3.15.- Nomear a/as persoas ou ao órgao que ostentará a representación xurídica do BNG.

4.4.- A elección dos representantes dos Partidos e Colectivos e dos Responsábeis e Vice-responsábeis-Portavoces Comarcals deberá ser notificada a este organismo por escrito, así como a sua revocación ou substitución. Unha vez que o Consello Nacional tome coñecemento do nomeamento, procederá a dar entrada aos novos membros na seguinte reunión.

4.5.- En caso de que cause baixa no Consello Nacional algun dos membros elixidos directamente na Asemblea Nacional procederá-se á sua substitución correndo a lista pola que foi eleito.

4.6.- En caso de que un membro do Consello Nacional elixido directamente pola Asemblea Nacional sexa elixido representante neste organismo por un Partido ou Colectivo ou por unha Asemblea Comarcal, procederá-se ao corrimiento da lista pola que foi eleito na Asemblea Nacional.

4.7.- Unha mesma persoa non pode acumular a condición de representante dun Partido ou Colectivo e de Responsábel ou Vice-responsábel Portavoz Comarcal.

4.8.- En representación das asembleas comarcals só poderá asistir ao Consello Nacional o Responsábel Portavoz Comarcal ou no seu defecto o Vice-Responsábel.

4.9.- As propostas de Orde do Dia do Consello Nacional serán feitas pola Permanente. Calquer proposta de inclusión debe ser comunicada a este organismo con dous días de antelación como mínimo á celebración da xuntanza do Consello Nacional.

4.10.- As reunións do Consello Nacional estarán presididas pola Permanente ou unha delegación por ela nomeada, actuando como moderadora dos debates a persoa que ostente a Responsabilidade de Organización.

4.11.- As Comisións do Consello Nacional terán un carácter aberto e participativo. As suas funcións serán realizar estudos, emitir informes e elevar propostas de actuación ao Consello Nacional para a sua toma en consideración, procurando unha maior conexión entre a acción política global do BNG e os diferentes campos de actuación.

4.12.- O Consello Nacional pode-se dotar asemade de equipas asesoras afín de recabar o apoio preciso para perfilar a sua política e dar cobertura á acción dos cargos institucionais do BNG.

5. DA PERMANENTE DO CONSELLO NACIONAL.

Este órgao, elixido polo Consello Nacional entre os seus membros, terá un carácter executivo, e atenderá, cíomó mínimo, ás seguintes áreas de responsabilidade: Portavocía Nacional, institucional parlamentar, organización, finanzas, política cultural,

relacións sociais, institucional municipal, política internacional, mocidade, prensa, propaganda, formación, publicacións periódicas e alternativas programáticas. Todo iso sen menoscabo de que se integren membros sen ter asignada unha responsabilidade individual a efectos de reforzar o traballo colexiado do organismo.

As suas funcións serán executar os acordos do Consello Nacional, definir a Orde do Dia das xuntanzas do Consello e as que o Consello Nacional lle outorgue por delegación.

5.1.- A convocatòria ordinaria de reunións deste organismo será veiculizada pola persoa que ostente a Responsabilidade de Organización, quen actuará asemade como moderadora dos debates. Xuntaránse ordinariamente cando menos unha vez ao mes, nos días que fixe a propia Permanente.

5.2.- De xeito extraordinario, cando os acontecimentos o requiran, poderá xuntarse a proposta dun tercio dos membros da Permanente.

5.3.- As propostas de inclusión de puntos na Orde do Dia serán comunicadas ao Responsábel de Organización cando menos con 48 h. de antelación ao comezo da reunión.

5.4.- As diferentes áreas político-funcionais dependentes da Permanente poderán dotar-se das Comisións Técnicas e da estrutura loxística precisa para o desenvolvimento da sua función, sempre baixo a supervisión do membro da Permanente que ostente a Responsabilidade dessa área.

5.5.- O cadro de persoal ao servizo das diferentes áreas político-funcionais dependentes da Permanente estará coordenado, á marxe da supervisión que exerce cada responsable de área, polo Responsábel de Organización.

6. DA ASEMBLEA COMARCAL.

Estará composta por todos os membros do BNG na comarca, será competente para a discusión e crítica política en xeral, e todas aquelas cuestións que atinxan á expresión da vontade política do BNG na comarca.

A Asemblea Comarcal elixirá á persoa que ten o cargo de Responsábel Portavoz Comarcal. Así mesmo escollerá un Vice-responsábel Portavoz encargado de axudar ao Responsábel Portavoz Comarcal no exercicio das suas funcións e de releválo cando sexa preciso.

6.1.- Reuniránse ordinariamente cunha periodicidade trimestral convocada con 8 días antes da sua celebración como mínimo.

6.2.- Poderá celebrar xunta extraordinaria a proposta de 1/3 da afiliación ou por decisión do propio Consello Comarcal. A convocatòria fará-a o Consello Comarcal con 2 días de antelación como mínimo.

6.3.- As Asembleas Comarcas estarán presididas polo Consello Comarcal ou unha delegación do mesmo.

6.4.- Os Responsábeis Portavoces comarcais serán os encargados de moderar os debates das reunións das Asembleas e Consellos do seu ámbito territorial.

6.5.- A Asemblea Comarcal, ou o Consello Comarcal por delegación, é o órgao facultado para aprobar a constitución de Asembleas Locais no ámbito desa comarca.

7. DO CONSELLO COMARCAL.

Estará composto polos representantes dos Partidos e Colectivos con presenza na comarca, polos representantes das Asembleas locais constituidas na comarca, e por membros elixidos pola Asemblea Comarcal. Os representantes das Asembleas Locais e membros elixidos pola Asemblea Comarcal deberán representar cando menos os dous tercios do total, incluidos o Responsábel e o Vice-responsábel Portavoz comarcal.

O Consello Comarcal é o órgao de coordinación, dinamización e execución da política do BNG na comarca, ostentará a representación pública do BNG e levará a propaganda e as relacóns cos meios de comunicación na comarca. De asi demandá-lo as necesidades operativas do BNG na comarca, poderá constituir-se unha Permanente do Consello Comarcal, elixida polo Consello Comarcal entre os seus membros, coas funcións que este lle asigne por delegación.

7.1.- Xuntará-se ordinariamente unha vez ao mes e extraordinariamente a convocatoría do/da Responsábel comarcal ou a solicitude de 1/3 dos membros do Consello Comarcal.

7.2.- Son funcións específicas do Consello Comarcal as seguintes:

7.2.1. Executar e concretar as liñas de actuación política a nivel comarcal.

7.2.2. Convocar as Asembleas Comarcais.

7.2.3. Elaborar e actualizar o censo de militantes.

7.2.4. Aprobar o orzamento e a rendición de contas de cada exercicio para a sua presentación á Asemblea Comarcal e posterior envio ao Consello Nacional.

7.2.5. Elexer os membros da Permanente Comarcal se a houber.

7.2.6. Aprobar os Planos de Traballo e o orzamento, se o houber, das áreas de responsabilidade e o nomeamento dos seus responsábeis.

7.2.7. Facer seguimento trimestral, como mínimo, dos Planos de Traballo das áreas de responsabilidade.

7.2.8. Aprobar, se procede, as peticóns de alta no BNG.

7.2.9. Aprobar acriazón de calquer órgao periódico de expresión pública de ámbito local.

7.3.- A mecánica e normas que rexen a elección dos membros do Consello Comarcal, nomeamento das persoas que ostenten a representación de Partidos e Colectivos e das Asembleas locais, demisións e substitucións, etc. é a mesma que se establece para os órgaos nacionais.

7.4.- O sistema de elección dos membros de elección directa en Asemblea Comarcal, caso de haber máis dunha candidatura, é o de listas pechadas e representación proporcional. Para poder participar nas eleicións haberá que ter as cotizacións ao dia.

7.5.- De apresentar-se várias listas para optar aos postos do Consello Comarcal de elección directa en Asemblea o cargo de Responsábel Portavoz e o Vice-responsábel recairá na 1^a e 2ª persoa da lista máis votada.

7.6.- Os Partidos e Colectivos, incluída Galiza Nova, con implantación no ámbito desa comarca contarán cada un cun representante no Consello Comarcal.

7.7.- O Consello Comarcal e a sua Permanente se a houber, tenderán a estruturar-se no reparto de áreas de responsabilidade de acordo coas áreas existentes na Permanente Nacional do BNG, debendo existir, como mínimo, as Responsabilidades de Organización, Finanzas e Política Institucional Municipal. O Responsábel Portavoz Comarcal é o representante político máximo do BNG na comarca.

7.8.- O traballo do Consello Comarcal poderá ver-se auxiliado pola existéncia de comisións e grupos de traballo cunha función similar ás nacionais referidas a ese ámbito territorial.

8. DA ASEMBLEA LOCAL.

A Asemblea Local é o órgao básico da organización territorial do BNG debendo estar todo afiliado ao BNG encadrado nunha Asemblea Local. As suas funcións e composición serán as mesmas que as da Asemblea Comarcal, circunscritas ao ámbito territorial da Asemblea Local, correspondendo-lle, ademais, a elección do representante da localidade no Consello Comarcal, que ostentará o cargo de responsábel local.

8.1.- Para constituir unha nova Asemblea Local será preceptivo que cando menos haxa 10 persoas afiliadas ao BNG no ámbito dese concello, sendo a Asemblea Comarcal, ou o Consello Comarcal por delegación, o órgao encargado de aprobar a sua constitución.

8.2.- De non reunir un concello esa condición os afiliados estarán integrados na Asemblea Local más próxima ou vários concellos limítrofes poderán constituir unha única Asemblea Local entanto non acaden dimensión suficiente. Será en todo caso o Consello Comarcal o órgao facultado para aprobar este ordenamento.

8.3.- O cámbio de comarca dunha localidade debe ser aprobado polo Consello Nacional.

8.4.- Poderán así mesmo existir, a efectos de veiculización do traballo, grupos de base barriais, parroquiais ou municipais (naqueles concellos onde o BNG careza da incidencia mínima requerida para a constitución dunha Asemblea Local), baixo a supervisión dos órgaos locais ou comarcrais do BNG.

9. DO CONSELLO LOCAL.

Naquelhas localidades onde a dimensión organizativa do BNG e as necesidades de traballo así o demanden, deberá constituir-se un Consello Local. O seu funcionamento e composición rexerá-se polos mesmos criterios que o C. Comarcal pero referido á localidade e como mínimo o Responsábel Local formará parte do Consello Comarcal sendo o representante da localidade neste organismo.

9.1.- A mecánica e normas que rexen a elección dos membros do Consello Local, nomeamento de representantes de Partidos e Colectivos, de representantes locais, demisións e substitucións, etc. é a mesma que se establece para os Consellos Nacional e Comarcal.

9.2.- Os Partidos e Colectivos, incluída Galiza Nova, con implantación no ámbito desa localidade contarán cun representante no Consello Local.

9.3.- O número de membros do Consello Local de elección directa en Asemblea terá que representar, cando menos, o 50% do total de integrantes do organismo.

9.4.- De apresentar-se varias listas para optar aos postos do Consello Local de elección directa en Asemblea o cargo de Responsábel recairá no 1º da lista máis votada.

9.5.- Se a dimensión organizativa e as necesidades do traballo así o demandan poderá existir unha Permanente do Consello Local, elexida polo Consello Local entre os seus membros atendendo a un reparto de áreas de responsabilidade.

9.6.- Dependentes do Consello Local poderán existir comisións e grupos de traballo cunha función similar ás nacionais referidas a ese ámbito territorial.

9.7.- A constitución dun novo Consello Local será aprobada pola Asemblea Comarcal ou o Consello Comarcal por delegación, a petición da Asemblea Local correspondente.

10. DA COMISIÓN DE GARANTIAS E O RÉXIME DISCIPLINÁRIO.

10.1. DA COMISIÓN DE GARANTIAS.

É o órgao encargado de velar polo respeito ás normas de funcionamento do BNG e aos direitos dos afiliados. Será elexida polo Consello Nacional entre persoas que non pertenzan ao Consello. As propostas do Consello Nacional serán transmitidas ás Asembleas Comarcrais para que sexan ratificadas, podendo as mesmas recusar a algun membro.

A sua función, polo tanto, será ditaminar se as sancións ou medidas disciplinárias que se apliquen se axustan ou non aos principios organizativos e ao ordenamento estatutario do BNG.

10.1.1.- A Comisión de Garantías estará integrada por 6 membros titulares e 4 suplentes, para a sua elección por parte do Consello Nacional será preciso o voto afirmativo da maioria absoluta dos membros do organismo.

10.1.2.- Os membros suplentes substituirán por orde de designación aos titulares que dimitan ou causen baixa na Comisión de Garantias.

10.1.3.- No caso de dirimir-se asuntos cos que un membro da Comisión de Garantías teña relación directa ou é, á sua vez, membro do órgao sancionador terá que ser substituído por un suplente.

10.1.4.- A Comisión de Garantias non admitirá a trámite os recursos que nas alegacións apresentadas non se axusten ao ámbito competencial deste organismo.

10.1.5.- Nas resolucións da Comisión de Garantias será necesario o voto afirmativo dunha maioria cualificada dos 2/3 dos membros do organismo.

10.1.6.- A Comisión de Garantias constituirá-se no prazo máximo de tres meses tras a celebración da Asemblea Nacional Ordinaria, nomeando na sua 1º reunión un secretario encargado de convocar as reunións, moderar os debates e comunicar-se cos interesados.

10.1.7.- Ante calquer asunto que chegue á Comisión de Garantias esta comisión demandará dos interesados informes e/ou alegacións que deberán ser entregadas á comisión no prazo máximo de 15 días desde a solicitude. A Comisión de Garantias poderá ademais solicitar a comparecencia dos interesados e as aclaracións ou informes complementarios que estime oportuno debendo ser atendidas estas demandas sen dilación.

10.1.8.- O prazo para a resolución dos expedientes será dun mes desde o comezo da instrución e será comunicada por escrito aos interesados.

10.1.9.- Se un dos interesados quere exercer o direito de recurrir a decisión da Comisión de Garantias ante a Asemblea Nacional debe notificá-lo ao Consello Nacional no prazo de 30 días desde a comunicación da resolución.

10.2. DO RÉXIME DISCIPLINARIO NO BNG.

10.2.1.- Calquer actuación atentatória contra os principios do BNG ou calquer violación flagrante do seu ordenamento estatutario será motivo, atendendo á sua gravidade, de suspensión temporal de militancia ou de expulsión da organización.

10.2.2.- En cuestións disciplinarias que non superen o ámbito da comarca, decidirá o Consello Comarcal correspondente, cabendo sempre recurso perante o órgao imediatamente superior, de acordo coa seguinte relación hierárquica: O

Consello Comarcal submete-se á Asemblea Comarcal, e esta ao Consello Nacional. Os Consellos e Asembleas, nos seus diferentes ámbitos territoriais, poderán elevar informes aos órgaos aos que lle corresponda resolver.

10.2.3.- As sancións colectivas serán competéncia en primeira instáncia do CN do BNG, de oficio ou a instáncias dun órgao do BNG, así como as que afecten a calquera membro deste organismo.

10.2.4.- En consecuencia, o Consello Nacional tamén será o órgao competente en primeira instáncia na disolución de organismos territoriais por cuestións disciplinárias, co conseguinte nomeamento dos órgaos xestores encargados da reorganización do BNG na comarca ou localidade afectada.

10.2.5.- O Consello Nacional é o órgao competente na expulsión de partidos ou colectivos da Frente.

10.2.6.- Galiza Nova rexirá-se no réxime de direitos e obrigas dos seus afiliados/as polos mesmos principios xenéricos que rexen no BNG, adaptados ao seu ámbito específico de actuación. En caso de conflito competencial entre os órgaos comarcais do BNG e Galiza Nova, resolverá o Consello Nacional do BNG.

10.2.7.- Contra todas as sancións disciplinárias, e esgotados os recursos ante os organismos ordinarios, cabe a apelación, a instáncia de parte, ante a Comisión de Garantías, quen ditaminará se as sancións adoptadas foron acordes ou non co ordenamento estatutario do BNG.

10.2.8.- En última instáncia, as decisións da Comisión de Garantías son apelables ante a Asemblea Nacional cuxa decisión será irrevocábel.

11. DA TOMA DE DECISIÓNS E O FUNCIONAMENTO DOS ORGANISMOS EN XERAL.

Todas as decisións dos diversos órgaos do BNG serán adoptadas por maioria simples dos presentes. O quorum de constitución para considerar válidos os acordos dos distintos órgaos de dirección será o da metade máis un dos seus membros. O quorum de constitución para considerar válidos os acordos das Asembleas será o da metade máis un dos seus membros en primeira convocatória e meia hora despois calquier que sexa a asistencia.

11.1.- As reunións de todos os órgaos do BNG deben ser convocadas por escrito e deberán incluir na convocatória a Orde do Dia.

11.2.- Dará-se publicidade dos seus acordos ao conxunto dos membros do organismo.

11.3.- Existirán libros de actas de reunións de órgaos nacionais, comarcrais e locais, levantando-se acta de cada xuntanza que será aprobada na seguinte reunión. Os órgaos locais deben enviar cópia da acta ou comunicación de acordos das suas

reunións ao Consello Comarcal despois da sua aprobación. Os órgaos comarcas farán o propio cursando cópia da acta das suas reunións ou comunicación de acordos á Permanente do Consello Nacional.

11.4.- Todos os Organismos de Dirección do BNG deben levantar acta da sua constitución, detallando os dados completos dos seus integrantes e o reparto de responsabilidades. Os Consellos enviarán cópias aos órgaos de dirección dun nivel territorial superior destas actas de constitución. Asemade deberán informar por escrito puntoalmente dos cambios que se produzcan na sua composición e reparto de responsabilidades.

11.5.- Sempre que o solicite o 20% dos presentes, as votacións dos organismos serán secretas.

12. DOS SÍMBOLOS.

O BNG asume a Bandeira Nacional de Galiza e a mesma coa inclusión da estrela encarnada de cinco puntas.

O Hino da organización é o galego.

13.- DOS CARGOS INSTITUCIONAIS DO BNG.

13.1.- O órgao competente para aprobar as listas eleitorais e designar cargos institucionais é o Consello Nacional.

13.2.- Nas eleicións locais, as Asembleas Locais, via organismos comarcas, elevarán propostas de lista ao Consello Nacional, para a sua ratificación, se procede, por este organismo.

13.3.- No caso da elección de Deputados Provinciais, os afiliados e afiliadas do BNG dos concellos da zona electoral correspondente, reunidos en Asemblea, elevarán propostas de candidatos para a sua consideración polo Consello Nacional.

13.4.- O BNG tenderá a evitar a acumulación de cargos públicos electivos por parte dunha mesma persoa. A asunción por parte dunha persoa de máis dun cargo deberá ser aprobada polo Consello Nacional atendendo ás razóns políticas ou organizativas que así o xustifiquen.

13.5.- Son obrigas dos cargos eleitos do BNG a defensa dos direitos e intereses do povo galego e o servizo aos eleitores debendo dar conta aos mesmos da sua actuación no exercicio do cargo.

13.6.- Os membros do BNG eleitos para cargos públicos defenderán unha política acorde coa definida polo Consello Nacional e os órgaos de dirección comarcal e local do BNG e teñen o deber político de informar e rendir contas da sua actividade, tendo o seu cargo permanentemente a disposición da Frente.

14.- DAS FINANZAS E DA ADQUISICIÓN DE BENS E SERVIZOS.

14.1.- Anualmente rendirá-se conta dos gastos e ingresos e elaboraran-se orzamentos nacionais que deberán ser sometidos á aprobación do Consello Nacional do BNG. Tanto no orzamento como na rendición de contas deben consignar-se as os gastos e ingresos comarcais.

14.2.- En consecuencia, será preceptivo tamén a elaboración por parte das comarcas de presupostos e balanzos anuais e a presentación dos mesmos ante o Consello Nacional con tempo suficiente para a sua inclusión nos orzamentos e balanzos nacionais.

14.3.- As cotas dos afiliados do BNG abonarán-se por domiciliación bancaria, agás casos excepcionais e xustificados nos que será preceptivo a autorización do Consello Comarcal.

14.4.- Cada Grupo Parlamentar ou Municipal do BNG domiciliará nunha conta autorizada do BNG o cobro das cantidades que o grupo e os seus integrantes perciban da institución polos diferentes conceitos, procedendo-se mensualmente a liquidar por parte dos Responsábeis de Finanzas nacionais e comarcais (asegur o nivel territorial) as cantidades que corresponden ao BNG e aos cargos institucionais.

14.5.- Os pagos internos (caixas comarcais á caixa nacional, etc) farán-se automaticamente através de ordes de pago en conta.

14.6.- O BNG ostentará a titularidade de todos os locais, contas e bens cos que opera nos diferentes ámbitos territoriais, ou no seu defecto, a persoa ou persoas que o BNG defina.

14.7.- A adquisición ou alugamento de locais, apertura de contas e negociación de créditos bancarios debe ser autorizada polo Consello Nacional do BNG, así como a adquisición de bens e servizos por importe superior a 50.000 ptas. As solicitudes, xa que logo, deben ser presentadas por escrito diante deste organismo, debidamente argumentadas e presupostadas.

14.8.- A contabilidade comarcal estará centralizada, sendo preceptiva a existencia dun libro de contas e a emisión de partes de finanzas mensuais dando conta dos movementos de gastos e ingresos habidos na comarca, dos que se informará ao Consello e Asemblea correspondente. Na contabilidade comarcal, xa que logo, deben estar contemplados os gastos e ingresos feitos polas localidades.

14.9.- Os órgaos nacionais do BNG poderán aceder aos libros de contas e ao control dos movementos bancarios das contas ou subcontas comarcais do BNG para recabar información cando o consideren oportuno.

14.10.- A explotación dos produtos promocionais do BNG (utilización comercial da marca do BNG e as suas variantes en pins, camisolas, gorras, chaveiros, cinceiros, etc) é competéncia exclusiva da organización nacional. Xa que logo toda comarca que queira editar este tipo de produtos deberá solicitar antes autorización.

15.- DOS CADROS POLÍTICOS CON ADICACIÓN EXCLUSIVA, A REMUNERACIÓN DOS CARGOS INSTITUCIONAIS E O PERSOAL AO SERVIZO DO BNG.

15.1.- A "liberación" de cadros ou militantes do BNG para a sua adicación en exclusiva á actividade política e a contratación de persoal para funcións técnicas ou administrativas debe ser aprobada polo Consello Nacional ou pola Permanente por delegación, sexa a sua función nacional, comarcal ou local.

15.2.- O Consello Nacional determinará o reparto dos ingresos que perciban os cargos institucionais do BNG en conceito de salarios, dietas, asignacións a grupos parlamentares e municipais, etc.

15.3.- O persoal ao servizo do BNG, pertenza ao cadre de persoal nacional, comarcal ou local, rexerá-se polas condicións contratuais que os órgaos nacionais do BNG definan para os seus traballadores e traballadoras e ao réxime de direitos e deberes contemplados na lexislación laboral. O Responsábel de Organización levará as relacións co persoal.

RESOLUCIÓNS DA VII ASEMBLEA NACIONAL DO BNG

1. A Sétima Asemblea do Bloque Nacionalista Galego quer manifestar o seu apoio ás manifestacións que o sindicalismo nacionalista está realizando para exixir á Xunta de Galiza e ao Governo Central a modificación da política económica actual e a posta en práctica de medidas efectivas (como a potenciación dun sector público industrial galego que actue como locomotora) que permitan a creación de emprego, así como para denunciar a precariedade das nosas condicións de traballo, o desmantelamento industrial, e a imposición por parte da UE de limitacións na producción.

A Asemblea do BNG coida que resultan moi graves as iniciativas que en materia de emprego se tomaron na "Cumbre europea de Madrid", xa que fortalecen as posturas más neo-liberais e agresivas contra os sectores más débiles da sociedade. A decisión da UE de facilitar e abaratar os despidos, permitir a mobilidade xeográfica en función das necesidades das empresas, reducir os custes laborais indirectos (subsídios e pensións), baixar a cuantía dos subsídios por desemprego... son a demostración práctica de cal é o modelo social da Unión Europea que se está a construir.

O BNG defende o carácter público de empresas como Alúmina-Alumínio e expresa a sua oposición ás saídas privatizadoras. O BNG repúdia enerxicamente a violación de direitos sociais e democráticos dos traballadores por parte dalgunhas empresas da pizarra, especialmente FERROLOSA de Quiroga (Lugo), solidariza-se cos traballadores despedidos, e exixe a sua inmediata readmisión.

2. O BNG quer manifestar, unha vez máis, a enorme importancia que ten a incorporación das mulleres como persoas de pleno derecho a todos os niveis na Galiza, e apoia a loita feminista, emarcada no proceso de soberanía nacional, como vieiro na desaparición da discriminación e na búsqueda dunha sociedade onde homes e mulleres sexan iguais en dereitos e deberes.

3. O BNG posiciona-se contra a LOC polo seu carácter militarista e regresivo, que a invalida como unha verdadeira Lei de Obxección de Conciéncia, e manifesta a sua solidariedade con Miguel Anxo Abraira e Xosé Lois Cabanas, insubmisos galegos presos e militantes de Galiza Nova.

4. O BNG apoia a campaña pola liberdade de expresión e contra a censura económica que o Governo de Fraga lle ten imposto a A Nosa Terra desde hai anos, negando-lle os fondos públicos legalmente establecidos.

5. O BNG manifiesta a sua oposición á construcción dun encoro no río Umia, contemplado no Plano Hidrolóxico de Galiza, por non responder a nengun interese da povoación e si, pola contra, aos intereses das empresas hidroeléctricas.

6. O BNG como forza política anti-imperialista defende os direitos de soberanía nacional de todos os povos e moi especialmente solidariza-se co povo cubano, instando ao levantamento inmediato do bloqueo. Asemade o BNG apoia tamén a luta do povo saharaui polo asentamento no seu territorio e exixe da ONU a realización do referendo no prazo previsto, ano 1996, en base ao censo de 1974.

7. O BNG rexeita o Plano Estratéxico de Competitividade por ser lesivo para os estaleiros públicos galegos de ASTANO e BARRERAS. O BNG exixe a reapertura de ASTANO á construcción e transformación de buques.

8. O BNG expresa publicamente o seu rexeitamento da política lingüística do Governo Fraga, que ten ao noso idioma nun estado de occultamento, subordinación e desconsideración prácticas, non respeitando mesmo a lexislación vixente na matéría. É portanto de sublinhar o esforzo que diversos sectores sociais están a facer polo avance do Galego como língua veicular do ensino sen protección e impulso oficial algun. Así, expresamos a nosa solidariedade e axuda ao Claustro de profesores e Consello escolar do Coléxio Público de Palmeira-Riveira na defensa do plano educativo do centro, confeccionado dentro da vixente legalidade, que é un modelo ilustrativo de actuación a prol dun ensino infantil e primario no noso idioma.

DESPEDIDA A CARGO DE MANUEL RODRÍGUEZ DOVAL

Responsábel Portavoz Comarcal de Ferrolterra.

Amigas e amigos, delegacións e persoas convidadas:

Realmente, faise-me difícil ter que facer unha despedida logo destas duas xornadas nas que, paralelamente ao debate político, estivemos a conviver entre nós. Mais que unha despedida, habería que falar dun ate mañá, xa que é ben certo que unha organización como a nosa non se pode permitir o luxo de darlle curso ao relaxamento, máis ainda coas importantes tarefas que temos diante de nós neste futuro máis inmediato. Quixería dicer-vos tamén que este mar de xente convertido nunha expresión do país real, que a esta VII Asemblea Nacional (que, como ben dicía hoxe pola mañá Xosé Manuel Beiras, non é un proceso que dure dous días, senón que ten comezado hai xa meses) queda-lle a parte fundamental de converter en práctica política todo o que nela temos aprobado.

Non me queda máis que agradecer-vos a todos e a todas, pero moi especialmente ás compañeiras e compañeiros da comarca que, con grande ilusión e enorme esforzo, fomos capaces de darlle cobertura a un dos actos con máis importancia para a nosa organización nos últimos tempos. Comentaban-me alguns compañeiros se desde a comarca tiñamos disposto algun sistema para prover de medicinas ás persoas que tiveron que aturar o frio que ia naqueles recintos onde non existía calefacción. E agora quero dicer-vos que penso que levamos todos e todas unha pócima que, sen dúvida, haberá de ser infalíbel non xa para a curación dos males que se poden derivar do frio, senón mesmanente para outros males que son os que nos están a afectar colectivamente: a ilusión e a esperanza por un País diferente, e os medios para facé-lo posíbel.

Sen dúvida, xa se ten dito, os dous anos que van desde esta VII Asemblea á seguinte van ser dun traballo moi intenso, pero tamén os frutos a recoller serán abondosos. Desde logo, e como sempre, sabede que coa mesma ilusión e esforzo con que o fixemos para este acto, o BNG vai poder contar co conxunto da Comarca para os procesos que temos máis imediatos.

Reitero o noso agradecemento e aproveito para desexar-vos unha boa viaxe e dicer-vos: ATÉ LOGO!

DISCURSO DE CLAUSURA A CARGO DE XOSÉ MANUEL BEIRAS TORRADO

E mal que lles pese, veleiqui o Bloque. Veleiqui a forza política que xa está a transformar Galiza de abajo a arriba. Veleiqui a forza política que todos os "imbéciles e escuros" coídaban que non trunfaría e que xa está a trunfar en todas as parróquias como as Comisións Labregas, en todas as fábricas, como a CIG, e en todo o país, como é o Bloque Nacionalista Galego, a única forza política que hoxe pode falar dignamente e coa cabeza ben alta en nome deste país. Estamos nos días en que se cumple o centenario do nacemento de Ánxel Casal, van poucos meses de que se cumprase o 59 aniversario da sua morte, e teño para min, non podo impedir que acuda aos meus miolos, a impaxe visual dunha enorme e longuíssima ponte no tempo, unha ponte sobor do abismo do período do terror aberto por Atila en Galiza, unha ponte de case meio século dunha pátria aferreada, encadeada e amudecida, unha ponte que pasou por riba dunha imensa cachafunda na que nós colectivamente estivemos a piques de non ser. Compre dicer con toda claridade, coa transparéncia significante que ten a literalidade das palabras, que Ánxel Casal non apareceu morto en Cacheiras por un casual, que Ánxel Casal foi asasinado por delincuentes políticos fascistas que fixeron sangue a regos neste país hai 60 anos, como o dixo en poemas Luís Pimentel, de quen tamén se cumpren hoxe 100 anos e que está silenciado oficialmente neste aniversario (por algo será). Mientras as institucións democráticas non podan relatar a verdade histórica sen eufemismos nen arrodeos non seremos todos libres, non será libre o povo galego. Estes eufemismos só teñen, só poden ter unha razón de ser e un significado político: que a verdade obxectiva ofende ou molesta a algúen que está politicamente activo e presente nas institucións actuais. Non se trata de nengun vitimismo o dicermos isto. Trata-se de que a democracia só estará a salvo cando estexan libres de culpa de crimes pasados todos os que participan nela, sexa porque están exentos orixinariamente de culpa, sexa porque foron as vítimas, ou sexa pola caída, retractación e resarcimento. Senón, todo serán verdades a meias ou ceremonías da confusión. O BNG, este Bloque Nacionalista esplendoroso que eiqui estamos, é o pear que completa a Ponte das Pías nesta banda de acó do centro histórico, sobor dunha cachafunda que fendeu o corpo social e máis a alma do povo galego, sobor dunha cavianca pola que devalaron as águas más atoldadas e lamacentas da nosa historia contemporánea. Hai 60 anos Galiza estaba presta a reanudar a sua andaina propia pola sua propia historia, despois de séculos de confinamento nun aberrante exilio interior. Estaban prestas as suas organizacións sociais e políticas, estaban prestos os seus movementos de masas, estaban prestos os artífices do seu rexurdimento cultural, estaban prestos os criadores de coñecimento científico posto ao dispor do progreso e do benestar dos galegos, os forxadores da desalienación da cidadanía a respecto da sua identidade nacional, da sua autoestima e da sua dignidade colectiva. Casal en Compostela, como Xaime Quintanilla, eiqui, en Ferrol, e tantos e tantos outros e outras que formaban parte da constelación de homes e mulleres que fixeran posíbel este portento, que se frustrou.

Hoxe, 60 anos despois, Galiza volve estar presta outravolta, a ponte no tempo está rematada, volvemos tripar terra firme na Terra Nosa, e o artífice, cómpre dice-lo sen arrullo pero con orgullo, sen soberbia pero con toda dignidade, o artífice desta nova xeira na propia historia é desta vez o Bloque Nacionalista Galego, todas vós, todos vós, todos nós.

A política é unha dialéctica, ou senón non é nada máis que tramoia, estaribeis, operacións de tinglados. A política é unha dialéctica porque os procesos políticos, como os procesos sociais, son procesos dialécticos ao longo do tempo histórico: emergullan referentes activos que se constituen en teses, confrontan-se con negacións antitéticas e resolven-se en desenlaces que teñen en si mesmo o valor de síntese, e volta a reanudar-se o proceso histórico en espiral ascendente sempre. Unha dialéctica entre os povos, entre os grupos e clases sociais, entre os cidadáns e as superestructuras institucionais, mesmo cando son democráticas, unha dialéctica entre os cidadáns e as superestructuras ideolóxico-culturais. E o BNG, como proceso e máis tamén como realidade actual, é mesmamente quen ilustra e confirma estas aseveracións no entorno e no contexto interno da Galiza e mesmo no contexto exterior que nos arrodea.

E veleiqui están as claves da sua forza e do seu trunfo na marcha avante no seo da sociedade:

En primeiro lugar, o deseño do modelo frontista e o seu axuste e correspondencia coas exixencias da realidade xenuína da Galiza. Nós non fomos miméticos, os homes e mulleres do BNG tivemos sempre moi claro, moi clariño que diría Bautista, que este é un país xenuinamente tal non porque o inventamos nós, senón porque é unha realidade xenuinamente diferenciada. É un país que forma parte da periferia europea e non do centro. É un país que foi decapitado culturalmente hai cinco séculos. É un país que non pudo normalizar a sua vida cultural, económica, social e moito menos a sua vida política nin siquer no emergullamento dos estados-nación. É un país que segue formando parte dessa periferia e como tal requería un plantexamento de forzas políticas que se axustasen a esa realidade obxectiva e o que implicaba na dinámica política do país. Ben o viron os nosos ancestros, ben o via Casal, ben o via Castelao, ben o via Luís Seoane, ben o via Quintanilla, todos eles vian perfectamente cando o Partido Galeguista se converteu nunha forza que non era simplemente un magma interclasista, senón unha forza política que tentaba, con moldes da época, vertebrar o conxunto do nacionalismo nun eixo dinámico e nun eixo ideolóxico e programáticonidamente progresista; por iso foi no 36 en Febreiro ás eleccións co Frente Popular, doutro xeito sería historicamente incomprensíbel; e pagou por iso, pagou ben forte. E isto entendeuno o BNG, co deseño do modelo en primeiro lugar.

En segundo lugar, o instrumento para a vertebración da alianza de clases necesaria e factíbel nunha matriz pluralista, foi a combinación dos ingredientes necesarios para que na organización do BNG se pudese vertebrar unha auténtica alianza de clases, até os confines do posibel sen introducir dentro contradicións que fosen explosivas. Foi ese deseño de proxecto o que explica a andaina progresiva do BNG ao longo de 15 anos, doutro xeito tampouco podería ter lugar ese proceso; e nunha matriz pluralis-

ta, nunha matriz que recoñece non só a existéncia de distintos grupos sociais con distintos intereses, senón tamén diferentes expresións no plano ideolóxico deses propios intereses e mesmo das diferentes culturas dentro da sociedade.

En terceiro lugar, os principios ideolóxico-políticos, cinxidos a denominadores comuns inequivocamente nacionalistas e progresistas, pero nos que están todos os necesarios e non se forzou a inclusión de nengun superfluo, base indispensábel para que a apertura fose abondo, e condición indispensábel tamén para que non se xerasen dentro tensións inecesárias, máis que as tensións que os propios principios dos procesos dialécticos conllevan en todo corpo social vivo.

En cuarto lugar, as regras de xogo internas. Primeiro de todo o Bloque, "En bloque por Galiza" di o lema desta Asemblea. Primeiro de todo o Bloque, e logo apartir de aí e dessa base, o equilibrio e a elasticidade entre os seus componentes. O respeito ás ideas. Hai moi pouco respeito ás ideas no noso entorno político que tanto braman de que se somos sectários e non se atreven a dice-lo así, claro. Hai moito máis respeito ás ideas xenuinamente nesta organización e nesta Asemblea Nacional e no proceso anterior. Acaba de perceber-se unha volta máis. A xenerosidade recíproca, sen a cal é imposible un proxecto comun. A solidariedade e a unidade de acción na práctica política, pero sempre, reitero, o Bloque por riba de todo. Non podería ser doutro xeito. Como podíamos nós encarar-nos cos retos que temos diante agora mesmo, como teríamos nós podido desde 1982 facer a travesía do cabo das tempestades en anos en que eramos sistematicamente difamados, sistematicamente maldecidos no senso literal da palabra, nos que eramos sistematicamente asediados, nos que eleitoralmente estivemos baixo mínimos, se non houbese, se non tivese habido a combinación destas regras de xogo que acabo de indicar?

En quinto lugar, a metodoloxia de traballo. E nesta metodoloxia a primacia do labor no tecido social. O BNG ten moi claro que por moita importancia que cobre o esforzo do traballo político nas institucións democráticas, ese traballo valeira-se de contido ou queda suspendido no ar se non se segue afincando na terra, se non se segue a dar primacia ao esforzo de traballo militante cotidián en todos os frontes dentro do tecido social do país. Está-se a falar tanto de que se os partidos representan ou non representan aos cidadáns, de que se os partidos se convirten en cúpulas oligárquicas, de se o rexime de partidos ten xa sentido ou non sentido, está-se mesmo a levar o discurso cara a camiños que xa sabemos algúns, nós, todos os do Bloque, a que conducen. E non se fala nunca de que as forzas políticas perden a sua función sócio-política cando abandonan ou deixan no desecheo o labor cotián no tecido social do seu país, da sua nación. Esta foi a primeira regra de ouro do Bloque e segue a ser a primeira regra de ouro do Bloque na metodoloxia do traballo político.

E logo a inventiva e a reciedume no traballo nas institucións. "Lo cortés no quita lo valiente", din "los españoles". Pois iso, "lo cortés no quita lo valiente". E o traballo nas institucións do BNG ten dado os resultados que deu, de converter-se nun referente absolutamente fascinante para sectores cada vez más amplos da cidadanía galega, mesmamente porque combinou inventiva e audácia con reciedume e con bo siso cando compria ter bo siso. Non é por un azar que este Portavoz do Grupo Parlamentar que vos fala, expulsado e privado dos seus dereitos parlamentarios por un analfabeto fun-

cional que preside ainda o Parlamento de Galiza, chamado Vitorino Núñez, foi reabilitado polo Tribunal Constitucional apesares do ditame en contra da Fiscalía Xeral do Estado no seu momento. Non é por un azar. É porque vivimos tempos en que xa os sectores cando menos conscientes de que se xogan os máis elementais principios democráticos na concxuntura política actual do Estado Español, perciben que non pode ser que a forza política que en Galiza sempre se bateu con inventiva, con reciedume, con audácia, non só no Parlamento, senón en todos os Concellos do país, nos que governa e nos que non governa, nos que está na oposición, non podía ser que esa forza política non tivese o respaldo, incluso a lexitimación, dunha sentenza dun Tribunal Constitucional español, da Constitución que nós dicíamos que non era a nosa e que seguimos a dicer que non é a nosa ainda, pero mesmamente porque queremos ir alén as fronteiras dos logros democráticos que están nesa Constitución. Eu adoito dicer con frecuencia, cando chega o caso, que durante a chamada guerra civil española, que de civil non tivo nada, e que foi simplemente a guerra de España, como aparece en todos os anais da literatura universal, ou se queredes o ensaio xeral previo dos nazis e fascistas para a guerra mundial do 39, sempre adoito dicer, durante a guerra de España os que estiveron até última hora defendendo a República foron precisamente aqueles que até o 36 eran acusados de desestabilizala. A hora da verdade resulta que se comproba que forzas políticas son realmente democráticas. Non as que fan reverencias versallescas, non "las que juran la Constitución en Español y por Dios", senón as forzas que fan análise crítica das institucións existentes, das cartas constitucionais existentes, e que desde os seus postulados políticos e ideolóxicos din a verdade do que pensan, pero que son democratas até última hora, defenden esas institucións e os demais pasan delas.

En terceiro lugar, dentro da metodoloxía de traballo, do plantexamento do traballo e da práctica política, o respeito escrupuloso, mesmo diría delicadísimo, por parte do BNG á autonomía plena das organizacións sociais do campo nacionalista, coas que compartimos o mesmo proxecto conxunto de liberación nacional e social do povo galego, é outra das regras de ouro. É así mesmamente como resulta posíbel combinar o que é converter nunha totalidade ben estruturada o conxunto de forzas políticas e non políticas (sociais, culturais...), o conxunto de plataformas criadas pola sociedade, polos cidadáns, o que se dá en chamar a sociedade civil e que non é tal cousa, é a sociedade auto-organizada e en proceso de auto-organización, que niso consiste o proceso de autodeterminación nunha fase fundamental. Foi mesmamente a conxugación diso, con estas regras de respeito, de descompacidade, de saber deslindar o que é a instancia política do que son as outras, o que cunha serie de procesos intermédios desembocou nese escrupuloso respeito á autonomía das organizacións sociais, sindicatos e organizacións de movementos sociais, da mocidade, da muller, do asociacionismo cidadán, viciñal, e así seguido. E isto non sería posíbel na práctica política, talvez só nos discursos e nas palabras, se non se tivese criado a matriz na que se insire o plantexamento pluralista do BNG, ao que me refería denantes e que non só o BNG se dota dil para obrigar-se a cumplirlo no ámbito interno da organización política, senón que o asume para as suas relacións cos demais organismos do espazo social onde prospera, onde agroma e onde se desenvolve o nacionalismo galego como proceso de liberación nacional e social.

En sexto lugar, outra clave: a apertura integradora. Portas abertas, proxecto comun. O BNG nunca tivo medo a abrir as portas, e especialmente a partir da Asemblea do Carballiño de 1987, levou-no á práctica política e a regras expresas establecidas na táctica política, e non tivo medo a abrir as portas mesmamente porque tiña un deseño de proxecto comun. Nós non podemos nunca ter medo, todo o contrário, o BNG sabe perfeitamente que apartir de 1982 todo o proceso sucesivo de integración de militantes, a título individual, en continxentes diversos ou en forzas políticas previamente organizadas, non fixo outra causa que arriquecer ao BNG, porque mesmo a dialéctica de debate cando se arriquece, arriquece-se positivamente. Non somos un magma volcánico; non somos lava. Somos unha imensa cantidade de xente que o único que non ten é ser amorfa, senón todo o contrario, somos unha organización que conseguiu o insólito feito de que, ao mesmo tempo que existen á sua vez subconxuntos organizados dentro dela, ainda ten ben a gusto ao 50% da sua militancia en forma de afiliación individual direita ao entramado organizativo e democraticamente funcional do BNG. Por iso, a apertura integradora, as portas abertas, o proxecto comun, é algo moi importante, non ollarmos atrás. O BNG non olla para atrás, o BNG olla para a historia, que é distinto, completamente distinto e mesmo antitético, ollar para a historia e ollar para atrás. Eu mesmo comecei a miña intervención ollando para a historia, para a nosa propia historia, a historia do povo galego, facendo unha rememoración e unha releitura dunha conxuntura histórica que pudo ter feito a este país avanzar 50 anos a respecto do que somos hoxe. Máis ollar a historia e mesmamente todo o contrario de ollar para atrás, e no BNG non pedimos pedigrees, tampouco aceitamos pedigrees, no BNG pedimos lealdade, compromiso, e militancia. E ai xorden os pedigres de todos nós, homes e mulleres do BNG. Isto é o que deu lugar a que esa apertura integradora desembocase en que hoxe está absolutamente consolidado, e non de forma estática, senón de forma absolutamente dinámica, o proxecto político do BNG, e hoxe o proxecto político do BNG é xa de todos os que estamos no BNG, homes e mulleres, e distintos grupos políticos desde os fundadores até os que se foron aos poucos meses e retornaron por outro vicio, até os recén incorporados ou en proceso de incorporación. E o BNG sempre di benvidos a todos. O BNG non esquece aquel xenial deseño de Castelao "non lle poñades chatas a obra mentres non está rematada, hai sitio para todos nela".

Pero se todo ficasse aqui podería resultar que esta lería, como diría Risco cando Risco era alguén, na clausura da nosa Asemblea, raiase na auto-complacencia colectiva, e non están os tempos para auto-complacencias, están os tempos exixindo que teñamos confianza en nós mesmos, que nos auto-estimemos para podermos erradicar o auto-ódio que ainda segue a existir como tangaraño especialmente nas camadas sociais más esbuludas, más exploliadas, e más reducidas a súbditos na nosa sociedade. Pero non a complacencia, non a auto-complacencia, e cómpre que sexamos moi conscientes que o Bloque, perante a realidade da Galiza actual, ten un reto en primeiro lugar fronte aos problemas cardinais na base social do país. E non vou facer un relatório, tivemos un proceso assembleario de varios meses, houbo debate abondo e están as ponencias e as emendas aprobadas incorporadas ás mesmas. Pero non esquezamos o seguinte: se Galiza ten estes problemas, se na conxuntura actual esos problemas se agravaron do xeito que se agravaron, mesmo cualitativamente, nen é por azar, nen por que haxa un Deus ex-máquina satánico que teime en provocar esta situación, é porque

os procesos obxectivos nos que estamos inseridos como nación, e a dialéctica coas instancias de poder e de decisión que os dirixen, dan lugar a iso. E unha forza política non ten máis posibel resposta fronte ao poder que o poder, só que hai que saber como se entende o poder, e evidentemente nós non entendemos o poder como Fraga Iribarne que mesmamente carece de poder e só ten "autoritas", nós non entendemos o poder como sermos simplemente testaferros, nós entendemos o poder como os que estamos aquí, e os que están en todo o país, esa é a base do poder, e o poder activamente manifesta-se mediante as mobilizacións, mediante reivindicacións, pero tamén fundamentalmente mediante a formulación de alternativas. Por iso tiñamos tanto interese e tanto coidado na dirección do BNG en que toda a militancia fose consciente de que nesta Asemblea os centros de gravidade e os puntos cardinais esenciais eran-no por razóns obxectivas e non por "capricho". Iso é o que debemos ter ben claríño. E temos que ter moi claro que é un poder emerxente que ainda non está institucionalmente consolidado e que temos que ser capaces de chegar á institucionalización do poder, a estarmos no poder nas institucións e en condicións de que debaixo teñamos ese poder intacto que permita botar-lle o pulso a espécies de Goliatas bastante máis corpóreos, bastante máis tanxíbeis e bastante máis temíbeis que o Goliat da Biblia, que nen siquer sei se existiu algunha vez. Esa, ai se xoga: os problemas económicos, os problemas sociais primordiais que ten o povo galego hoxe, teñen a sua más endiañada índole no feito de que a sua solución radica máis que nunca na instancia política. Non val de nada que os labregos traballen con eficiéncia, non val de nada que apliquen incluso a racionalidade económica do modelo de producción vixente no que están inseridos para avanzar nas suas explotacións. Non val de nada que optimicen a asignación de recursos. Non val de nada isto para os labregos, non val de nada isto para os mariñeiros, non val de nada para o corpo social no proceso de producción e reproducción das suas condicións materiais de existéncia, se logo resulta que todo se xoga na instancia política con crítérios arbitrarios que están en función dunha lóxica de poder que radica noutras partes, pero que está absolutamente á marxe da congruencia, da lóxica, mesmo da racionalidade económica do próprio sistema que nos predican.

E non dician que os labregos galegos non eran capaces de ser empresarios, non tiñan mentalidade empresarial? E non así apesar de todo puxeron-lle unha cota empresarial, que gráciás ás Comisións Labregas acabou onde tiña que acabar e cun laudo que custou 20 anos desde a clandestinidade até antonte? E non resultou aseguida que, cando os labregos empezaron a ser empresarios racionais, modernizaren as explotacións e así sucesivamente, a Constitución española que defende a economía de mercado e libre empresa, resulta que non teñen liberdade de empresarios para producir o leite que queiran, ou a carne que queiran, porque os deboran, porque son outra vez escravos da terra? Onde está a racionalidade do sistema? Non é na instancia política onde todo se decide? Eu acabo de chegar de Latinoamérica: que non nos veñan con "mandangas". Se cadra hai que montar-lles un bo "quilombo" dunha vez.

Pero o Bloque sabe perfeitamente xa que a imensa maior parte dos grupos sociais que componen a nosa cidadanía e o noso povo, sendo de diferentes clases sociais, están obxectivamente dentro do proxecto do BNG, resultan obxectivamente favorecidos polo deseño político-programático do Bloque. Compre que subxectivamente asuman que a sua alternativa, por estrano que lles pareza a moitos, é unicamente, só, unicamente, non teñen outra, a alternativa do BNG. Cómpre que entendan dunha vez,

mesmo os sectores sociais conservadores polos seus intereses, que non sexan simples seudópodos ou plataforma do grande capital transnacional neste país, que entendan, recoñezan, asuman e se resignen a comprender que, paradoxicamente, a única saída da sua situación ven-lles na alternativa dunha forza de esquerdas e progresista. Mira ti por onde!, a ver se o asumen dunha vez, ou a ver se recordan sen ollar para atrás, senón ollando a historia, que cando os valores que se lles predicaban desde forzas reacionárias hoxe tiveron que ver con eles, era cando eles ou os seus antecedentes eran clases sociais progresistas naquel momento histórico, cando se fixeron as revolucións burgesas, cando se fixeron os procesos sociais que decapitaron aos despotas, que acabaron co poder entendido como delegación da divinidade, pero que hoxe eles non son máis que condenados a seren o mellor dos casos enfeudados e no máis probábel dos casos barridos por aqueles que utilizan a sua ideoloxía mesmamente para anestesiá-los abondo e logo pasar-lles a segadora, a ser posíbel segadora dasas que funcionan con gasolina "super" e que deixa os campos convertidos en campos de golf para os "gringos" de todas partes, e eles seguramente convertidos en "caddies" como moito.

E logo cómpre que sexamos tamén conscientes, e que o fagamos chegar a todas partes, que nós si que sempre sostivemos que Galiza eramos todos, e cando digo todas e todos, os de dentro e os de fóra. Que a Galiza emigrante sempre foi considerada como parte da Galiza total polo nacionalismo galego. Quen pode dicer neste país que desde hai decénios se estivese a defender e a postular como principíos programáticos o retorno dos emigrantes, máis que o nacionalismo galego? Eu acabo de estar en Bós Aires e en Montevideo e puden apalpar aquela realidade, non vos vou falar diso agora, si quero simplemente dicer-vos que moitos tabues quedaron rotos, que moitos estereotipos quedaron absolutamente difuminados e esvaídos e que hai un potencial que dá lugar a que hoxe, anuncio-vos-lo, xa está funcionando a organización do BNG en Bós Aires e en Montevideo, e traio-vos unha aperta solidaría de homes e mulleres que van desde os noventa anos de Arturo Cuadrado, o compañeiro de Seoane e de António Baltar e de tantos outros (dá igual, os nomes xa están na memoria de todos, ainda que non os mencione), até rapaces e rapazas noviñas que son galegos de terceira xeración, e que recuperan as suas raíces e a sua identidade e que empezan a ver claro en que consiste iso de ser ao mesmo tempo galego e arxentino, e ser ao mesmo tempo uruguai e galego, apartir de que o Bloque chega onde eles e lles explica cousas elementais que todos os demás se empeñan en converter simplemente en águas avolatas, onde se pescan simplemente votos roubados.

Vou rematar, porque xa é hora de voltarmos a casa, alguns vindes desde o Valdeorras, non é precisamente Ferrol equidistante, pero o Bloque nunca tivo unha visión centrípeta do país, iso das equidistancias foi obsesión dos dous meirandes imbeciles que tivo a historia do Estado Español, Felipe II e ese outro que ainda ten un cabalo aí posto de bronce.

Cómpre, de todos os xeitos, que explique (porque ademais é outro elo), o que completa a cadea que serve de transmisión da forza do BNG cara arriba. É o Bloque perante a dialéctica Galiza-Estado e polo tanto perante a dialéctica Galiza-Europa. Non vou repetir, non vou reiterar, definicións, postulados, tomas de posición que están abondo definidas polo BNG e que sabedes todas e todos e saben mesmo os nosos adversarios, saben-no moi ben os nosos inimigos, especialmente a medida que os pro-

cesos no tempo nos dan a razón. Non vou reiterar que as análises do BNG e os prognósticos e non só diagnósticos feitos diría-se que, entón, con "imprudencia temeraria", tan axiña e tan cedo a respeito do que podía significar o Tratado de Maastricht, por non irmos atrás ao Tratado de Adhesión, até que ponto os feitos confirman os nosos prognósticos. Ollade para esa Franxa tan aburguesada!, esa Franxa que acababa de votar direita por todas partes!, "menos por una, que se une al continente", esa Franxa que agora as imaxes, aos que somos da miña xeración, non para os novos e novas de Galiza Nova, por razóns de idade, relembran-nos automaticamente o chamado Maio francés que por certo temos que recordar, Maio francés do 68, que foi precedido por un Febreiro compostelán na Universidade, que se anticipou tres meses. Non, non vou reiterar estas cousas, non vou reiterar os posicionamentos do BNG a respeito do actual réxime político español. Os diagnósticos de hai anos, que dicíamos os homes e mulleres do BNG á altura de 1982, Asemblea Constituínte de Riazor, 1983, ano seguinte, a respeito do que hoxe é o grande escándalo seica dos GAL? Nós estamos agora bastante caladiños, porque nos dá noxo ter que recordar que nós si que tiñamos as cousas moi claras, e que por te-las claras e dici-las con claridade fomos reprimidos sistematicamente. Non imos recordar a ninguén os diagnósticos que facíamos xa cando as eleccións de Outubro do 82 do que moi verosimilmente ia ser a traxectoria de goberno socialista, mellor dito, PSOE, no Estado Español. Pero agora o que si temos que ter con toda claridade definido é que, na conxuntura actual do Réxime político vixente, á nación galega plantexan-se lle duas ordes de cuestións fundamentais. Unha, a absoluta e perentoria necesidade de estarmos nas institucións parlamentarias do Estado, de termos unha presenza ali que á marxe de aritméticas parlamentarias, nas que algunhas xentes só reparan, cualitativamente signifique que as regras do xogo tamén mudaron. E a segunda cuestión, porque esta é fundamentalmente, como é lóxico, para termos a capacidade de presión e reivindicación política a respeito dos nosos problemas cardinais como povo no plano material, no plano cultural. A segunda cuestión, digo: que na conxuntura actual o réxime político español enfrenta-se ao seguinte dilema, ou unha involución drástica, ou unha retoma dun proceso de desenvolvemento constitucional, ou se queredes unha renovación da transición. Nós que loitamos como estabamos en condicións de facé-lo naquela época por aquilo que nunca chegou a ter lugar, pola creba democrática. Nós, o nacionalismo galego, que á altura de 1976 tivo a lucidez, a coraxe e a modestia, e o bo siso de redactar polo Consello de Forzas Políticas Galegas unhas Bases Constitucionais para a participación da nación galega nun pacto federal do Estado Español, non pedíamos máis, apesar do cal chamaban-nos os separatistas (non saben o que é). Nós, que mantivemos firme a nosa postura apartir das avaliaciós que fixeramos do que podía significar o Estado das autonomías, a efectiva práctica dos reximes autonómicos, os efectivos contidos de poder dos Parlamentos e que nunca nos fixemos fantasias nin ilusións a ese respecto. Nós sabemos perfectamente, en troques, que agora o que se xoga, é mesmamente unha involución drástica ou a retoma do proceso que no desenlace constitucional non fixo máis que ficar a metade de camiño entre as posicóns plantexadas polas únicas forzas políticas merecentes de tal nome, con lexitimidade, que eramos as forzas políticas anti-fascistas que loitabamos pola democracia, e non os que se subiron ao carro despois para chupar roda e outras cousas piores. Nós temos que ter moi claro que neste momento se vai xogar se hai unha involución drástica co trunfo eleitoral, que eu considero absolutamente improbabél, dunha forza política que cheira a caverna por todas partes, que retoma o discurso chauvinista e imperialista

español encanto ten o menor pretexto, e que chega a reformular e facer aparecer como redivivo todo o que nós máis detestamos, todo o que significa de máis podre e de máis absolutamente reprobábel na historia política do Estado español, ou senón o que acontecerá será unha situación na que terá que recompoñer-se a política de alianzas no espectro democrático, e ai temos nós que estar presentes nas Cortes para podermos xogar nese reto; non podemos permitir, non podemos permitir-nos o mínimo descuido que nos faga perder a posibilidade de estar ai, porque, teñámolo ben claro, se nós non estamos ai, coa nosa claridade de ideas e coa nosa reciedume, Galiza estará unha vez máis ausente e esmagaran-nos sistematicamente, mexaráン por nós, e haberá xente que diga que chove.

É preciso, necesario e urgente, dicia un poeta portugués encarcerado polo salazarismo, e levado a canción por Luís Cilia hai tempo, é preciso que o Bloque contribúa, sen paranoias pero contribúa coa forza da nación que temos detrás, a que se abra unha fase en que se reconduza o desenvolvemento das regras institucionais de vertebración política do Estado actual na dirección que constitue o noso norte, e que se reconduza, mesmamente, a orientación nas dimensións sociais. Só as forzas que somos efectivamente forzas progresistas, sen botar-nos a fachenda de tal cousa, pero que o somos na práctica política tanto cotián como nas institucións nas que estamos, só estas forzas políticas podemos ser garantes de que haxa un xiro nesa dirección, e que non só non continue, senón que cese o desmantelamento do "welfare state", e non é pedir moito.

Amigas e amigos, representantes das organizacións convidadas, compañeiras e compañeiros, en suma, cómpre que saímos de aquí convencidos, como penso que estamos, de que temos todas as razóns e todos os fundamentos para confiarmos en nós mesmos. Todas as razóns, todos os fundamentos, e mesmo ese componente fundamental de capacidade de autocriticá que tantas veces se pon de manifesto especialmente nos procesos e debates asembleáriños como o que culminou no dia de hoxe, na VII^a Asemblea. E tendo entre nós ese convencimento, tendo esa capacidade de confiarmos en nós mesmos, daquela si estaremos en condicións de transmitir, de converter nun andáicio, pero non esta vez de peste, senón nun andáicio que provoque unha auténtica gomariza no noso país, trasmitir esa confianza ao conxunto dunha cidadanía á que só lle falta un pequeno "de clic" para dar o paso que a convirta nun povo en marcha, nun povo en pé.

Dicia Curros aquilo de "do mar pola orela mireina pasar, na frente unha estrela, no bico un cantar". Pois podemos estar seguros de que non era só Rosalía: era Galiza, é Galiza, e a estrela é evidentemente a estrela vermella do Bloque, a estrela vermella do Bloque Nacionalista Galego que escintila cada dia con máis forza.

En bloque por Galiza!, Viva o BNG!

